

Treball de Recerca

MAGARI

the game

part IV

Abstract

Català

Partint d'un interès per entendre els nostres propis comportaments, vivències, reaccions i emocions, juntament amb el desig de comprendre la resta d'adolescents i joves i sentir-nos units entre tots a causa d'unes mateixes situacions, ens hem plantejat les següents preguntes: *Què és allò que ens uneix com a joves? Com poden unes causes determinades, unir-nos o distanciar-nos entre nosaltres? Què podem fer davant aquestes situacions per comprendre'ns i trobar refugi?*

Pretenem conèixer quins són els motius que més ens preocupen com a conjunt, i com aquestes situacions que vivim, si no són tractades i/o compreses correctament, causaran un impacte negatiu en aquests grup social. Volem demostrar que aquestes situacions poden ser comuns, però mai normals, i buscar, des de la nostra perspectiva de persones que també ho pateixen, alguna manera, per mínima que sigui, de poder portar millor aquests problemes.

Després de fer una pensament sobre quin mitjà volíem utilitzar per transmetre el missatge, vam fer una recerca exhaustiva de la història de la novel·la visual, algunes enquestes al públic sobre els seus enuigs, entrevistes a professionals de diversos àmbits que hem treballat, un llarg i variant procés creatiu, una creació des de 0 sobre coneixements musicals, artístics, audiovisuals... Hem pogut donar cos al nostre projecte: MAGARI.

A partir d'això, hem pogut enllaçar els nous coneixements amb la informació que hem rebut, per poder crear una història fictícia que té la finalitat de ser una situació més general, on tothom pugui sentir-se atret de certa manera, però sense ser massa específic en totes les situacions personals que se'ns han presentat.

Gràcies a tota aquesta informació podem comprovar que la hipòtesi de l'enquesta és certa, i que no hi ha prou mesures per evitar aquests tipus d'escenaris reals i preocupants.

English

Based on the interest to understand our own behaviors, experiences, reactions and emotions, along with the desire to comprehend other teens and young adults and feel united because of the same situations, we have asked ourselves the following questions: *What is it that unites us, as young people? How can certain causes unite us or distance us from each other? What can we do in these situations to understand each other and find refuge?*

We aim to find out what are the reasons that concern us the most as a whole, and how these situations we live though, if they are not treated and/or understood correctly, will cause a negative impact on these social groups. We want to show that these situations can be common, but never normal, and look, from our perspective of people who also suffer from it, to be able to deal with these problems better.

After thinking about what medium we wanted to use to convey the message, we did an extensive research about the history of the visual novel, some surveys about the public's issues, interviews with professionals from various fields that we have worked with, a long and varied creative process, a creation beginning from 0 on musical, artistic, audiovisual knowledge... We were able to give life to our project: MAGARI.

Because of this, we were able to link the new knowledge with the information we received, to create a fictional story that aims to be a more general situation, where everyone can feel attracted in a certain way, but without being too specific in all personal situations that have been presented to us.

Thanks to all this information we can verify that the hypothesis of the survey is true, and that there are not enough measures to avoid these types of real and worrying scenarios.

Índex

Pròleg.....	04
Capítol 1: Mae.....	13
Capítol 2: A.J.....	28
Capítol 3: Elizabeth.....	49
Capítol 4: Iván.....	67
Final bo: Sonder.....	92
Final dolent: Oblivion.....	105

Pròleg

ESCENA 1 (background 1)

Apareix la pantalla d'inici del joc (fons blanc amb el logo de Kocho i el de MAGARI), després, es veu el background 1 però gens nítid (no es veu el dibuix del fons, només els colors), i apareix a la pantalla “Cliqui per a començar”. Quan es presiona la pantalla, el fons es comença a veure nítid i desapareixen les lletres.

ESCENA 2: TUTORIAL (background 1)

El primer personatge que surt és Iván, que fa una introducció als controls del joc. Quan ja ha passat el tutorial dels controls, l'Iván fa una autopresentació i introdueix tots els personatges principals (la Mae, l'A.J. i l'Elizabeth), donant a entendre que Iván ja sap que és part d'un joc i és el que farà de guia durant tot el procés. És com un personatge d'ajuda, pertany al desenvolupament del joc; però a la introducció, quan calgui una explicació i/o possibles tutorials al llarg del joc, serà ell qui ho faci (o si és necessari, al narrador en primera persona).

(La idea és que el jugador ja “coneix” els personatges, és a dir, no arriba a una escola nova i comença la història, sinó que ja porta uns mesos del curs escolar i ja té amics).

[...]

Iván: Ah, per cert, ja ho hauràs vist però jo em dic Iván. Durant el transcurs del joc, em veuràs uns quants cops, anem a la mateixa classe i ens coneixem des de fa alguns mesos.

Iván: Aquest és l'A.J. Com ja saps, toca el baix, i vol formar part d'una banda. És molt tímid, però és un bonàs quan hi ha confiança, ha ha.

Iván: Aquesta és l'Elizabeth, la meva germana gran. És a dir, més gran que jo però per minuts. Si li canvio el nom a Beth, s'enfada... m'agrada empipar-la de vegades.

Iván: Ah, i aquella és la Mae... És una mica..., a veure, amb total sinceritat, és una borde, no t'hi apropis gaire.

Iván: A classe podràs fer amistats i estudiar, si és el que pretens, és clar! Ha, ha! Espero que t'ho passis molt bé, ja ens veurem MC.

ESCENA 3 (background 2)

El jugador es troba a casa seva, surt de casa i va a l'escola. Allà, es troba amb la Mae. A primera vista és una bona noia, no ha fet cap comentari fora de lloc i tracta "normal" al jugador.

MC: (Avui m'he llevat una mica més tard del que acostumo, espero no arribar tard... Ahir vaig quedar-me fins les tantes per acabar els deures, estic que em caic).

MC: (Sense ganes, vaig cap a la cuina: em prenc el de sempre, cap novetat. Tinc el temps just per rentar-me les dents i sortir volant).

ESCENA 4 (background 14)

MC: (Només sortir, sento l'ambient lleugerament càlid. Em fixo en els arbres que ara són plens de fulles, i el sol ja ha sortit fa estona. La música dels meus auriculars em mantenen prou despert com per no caure al terra de son).

MC: (Quan arribo a la parada, em trobo la Mae, que em saluda amb un petit gest. Sembla més desperta que jo).

ESCENA 5 (background 3)

Mae: Ei, sembla que algú s'ha estat de festa tota la nit... Què has fet, eh? (M'ho diu amb una ganyota burleta).

Opció a escollir:

- A.** (Fer cas a l'advertència de l'Iván i mantenir les distàncies).
- B.** (No sembla pas una persona dolenta... Ser amistós amb ella).
- C.** (Ser neutral: ni molt amistós, ni molt seriós).

- **Si escull l'opció A:**

És una mica indiferent i segueix tractant-la igual que al inici, però ella nota la distància i s'allunya una mica.

MC: Tan sols vaig fer els exercicis de castellà...

Mae: Ah, guai... Me n'alegro.

MC: (Caminem en silenci, és molt incòmode per a tots dos).

- **Si escull l'opció B:**

La Mae nota l'interès de MC i intenta ser més amistosa.

MC: Vaig acabar castellà i vaig mirar una sèrie, "Hearstopper", res més.

Mae: Coneixes "Hearstopper"? Què em dius, si m'encanten els llibres! Per quin capítol vas?

MC: Pel sis, però m'agradaria molt llegir els còmics també. M'està encantant! Saps quan...

MC: (Parlem de diferents coses durant el camí. De fet, la Mae és una noia molt interessant i divertida, i compartim uns quants hobbies... No entenc l'advertència de l'Iván).

- **Si escull l'opció C:**

Es queda neutral.

MC: Vaig estar fent allò de les frases subordinades... tu ho vas entendre?

Mae: No fotis, era de deures? No ho sabia.

MC: Doncs sí, vaja... Em vaig estar una bona estona, però no ho vaig acabar perquè no ho entenia del tot.

MC: (Seguim caminant, en silenci, cap a l'entrada de l'edifici. No era un silenci incòmode, era més bé que no sabíem què dir-nos l'un a l'altre).

ESCENA 6 (background 4)

Els dos entren a classe i es troben amb l'Iván. Al principi ve amb un somriure però al veure a la Mae amb MC canvia una mica la seva expressió a una de més seriosa.

MC: (Entrem junts a classe. Allà em trobo amb la mirada sorpresa de l'Iván, que canvia la seva expressió a una de confosa i amb un xic de ràbia).

- Si escull l'opció A (l'anterior escollida):

La Mae mira l'Iván amb una expressió una mica molesta, i sense dir res va cap al seu lloc a classe.

MC: (La Mae mira amb una expressió molesta a l'Iván, i sense dir-me res, enfila cap al final de l'aula per asseure's).

- Si escull l'opció B (l'anterior escollida):

La Mae mira l'Iván, però la seva expressió amable no canvia. Es dirigeix a MC i s'acomiada sense dir res a l'Iván.

MC: (Quan vaig tornar la meua mirada a la Mae, em vaig adonar que també estava mirant l'Iván, però ella seguia somrient. Quan torna la seva atenció a mi, es despedeix molt contenta i s'assenta amb una noia rossa unes taules més enllà).

- Si escull l'opció C (l'anterior escollida):

La Mae mira l'Iván, però no li fa molt de cas. S'acomiada amb un petit gest amb el cap.

MC: (Em giro cap a la Mae, qui també mirava l'Iván, però semblava impassiva. Després es gira lleument cap a la meua direcció, em fa un gest de comiat amb el cap i se'n va).

Mentre la Mae se'n va, l'Iván no diu res i torna el seu somriure d'abans per després dirigir-se al MC.

MC: (Quan ja no hi era la Mae, l'Iván em sonriu i se m'apropa. Pensava que em faria algun comentari al respecte, però simplement ho va ignorar, i em va parlar com si res).

Iván: Ep! Què tal el cap de setmana? Em vas dir que aniries amb la teua mare a Illa Fantàstica, oi?

MC: Ah, sí! Sí vam anar-hi. M'ho vaig passar d'allò més bé, va estar molt bé la veritat, si no fos perquè em vaig cremar l'esquena i he estat tot el cap de setmana posant-m'hi aloe vera per aliviar el dolor, ha ha...

Iván: (L'Iván esclata a riure) Vaja... Mira que et vaig dir que t'hi posessis molta crema, que ara l'estiu ve fort...

Iván: Canviant de tema, t'agradaria anar a menjar alguna cosa després de les classes? Que fa molt de temps que no quedem, i els últims dies només ens hem vist a l'insti.

MC: (Vaig dubtar durant un segon, pensant en el que tenia planejat per aquesta tarda)
Oh, doncs sí. Avui no tinc quasi deures. Ens trobem a la sortida?

Iván: Clar. Ens veiem! (Em pica l'ullet).

Surten d'escena amb un somriure. Passen les classes, arriba l'hora de descans i es troba amb la Mae a la cantina.

MC: (L'Iván s'allunya de mi i es dirigeix cap al seu pupitre compartit. Jo, em centro en les classes durant tot el matí. És a dir, centrar, centrar... Diguem que el dia ha passat com qualsevol altre, no puc dir que estigui gaire al cas).

ESCENA 7 (background 5)

MC: (Quan arriba l'hora del pati, baixo les escales amb una mica de pressa, ja que sempre estan plenes de gent i no s'hi pot passar).

MC: (Al final del passadís, veig la Mae a punt d'entrar a la cantina, i m'afanyo per no haver de fer massa cua).

ESCENA 8 (background 6)

Opció a escollir:

- A.** (M'agradaria asseure'm amb ella).
- B.** (Prefereixo sentar-me en un altre lloc, sense ningú).

- **Si escull l'opció A:**

Comença a tenir més relació amb la Mae, es fan amics.

MC: Hola Mae, que em puc asseure amb tu, avui?

Mae: Eh? (Estava una mica despistada quan li parlo). Clar, la pregunta ofèn. És que no som amics de l'ànima? (Diu amb un to burleta).

MC: Amb tu mai se sap. Com t'ha anat el dia? El que portem de dia, més ben dit.

MC: (Cada cop em cau millor. És molt amable i molt juganera, té una vibra interessant i misteriosa. Em pregunto perquè l'Iván té una impressió tan dolenta sobre ella...).

- Si escull l'opció B:

No puja l'afinitat amb ella. Es queda com una companya simplement.

MC: (No vaig voler dir res, mai se sap. M'agradaria estar aquesta estona pel meu compte, i a més, tampoc em porto tant amb ella... Prefereixo fer cas a l'Iván i mantenir les distàncies).

Segueixen les classes. A l'hora de matemàtiques s'asseu al costat de l'A.J. que estava sol al costat de la finestra.

MC: (Quan s'acaba la pausa, em dirigeixo al segon pis per a la classe de matemàtiques).

ESCENA 9 (background 7)

Opció a escollir (no és rellevant per al desenvolupament de la història):

- A.** (M'agraden les matemàtiques).
- B.** (No m'agraden les matemàtiques).

- Si escull l'opció A:

Li agraden les matemàtiques.

MC: (No em desagrada la classe).

- Si escull l'opció B:

No li agraden les matemàtiques.

MC: (La veritat és que mai m'han agradat les matemàtiques).

MC: (Sento que no me'n surto amb aquests problemes... La trigonometria no és el meu fort, per molt que ho intenti no ho faig gaire bé).

MC: A.J., que em podries ajudar amb aquest exercici, porfa?

MC: (L'A.J. estava mirant per la finestra, semblava distret. Quan escolta la meua veu, torna del seus pensaments, es dirigeix cap a mi, i es treu els auriculars).

A.J.: Ah, sí, sí. Perdona, estava escoltant una mica de música... Per concentrar-me. Quin és...? (Li assenyalava el problema 14).

A.J.: Aquí has d'agafar la tangent, fas el cosinus del nombre...

MC: (El temps passa, però l'A.J. no em diu res més que no sigui sobre trigonometria... És una mica difícil parlar amb ell, però és molt amable i intel·ligent. Em té molta paciència).

MC surt de classe, i enfila cap a l'entrada principal per trobar-se amb l'Iván. Després de deu minuts, decideix donar un volt per l'escola, ja que no contesta els missatges. Darrera de l'edifici de l'escola, s'escolten crits. Quan s'apropa, veu la Mae i l'Iván discutint molt agitadament. En cert moment, es veu com la Mae té la intenció de donar-li un cop.

MC: (Un cop acabada la classe, recullo les meves coses amb parsimònia, fins que recordo que havia quedat amb l'Iván. Ràpidament i sense gaire cura guardo l'estoig i els quaderns).

ESCENA 10 (background 5)

MC: (Vaig uns minuts tard, no hi ha ni Déu a les escales. Quant de temps m'hi he estat, a la lluna de València? Espero que l'Iván no s'hagi oblidat de mi, però no m'ha trucat ni res...).

ESCENA 11 (background 8)

MC: (Quan surto per fi, no veig a ningú a la porta. Espero una mica, i al veure l'hora, me n'adono que ja és massa tard. Efectivament, s'ha oblidat de la nostra quedada...).

MC: (Li he enviat masses missatges com perquè no els hagi vist, però alguna cosa em diu que ha de seguir a l'institut; si ha sigut ell el que ha proposat de fer alguna cosa... Potser està arreglant alguns assumptes del club de futbol. Em faré un volt a veure si el trobo).

MC: (De cop i volta, escolto uns crits que venen de la part darrera de l'edifici. A veure si el que ha passat és que tenia entrenos i s'ha oblidat de mi...).

ESCENA 12 (background 9)

MC: (M'apropo de manera vacil·lant i gens decidida cap al gimnàs de l'escola. I si està succeint alguna cosa que no m'inconveix? Però la curiositat em guanya... Al final, decideixo tafanejar una mica, i veig la Mae i l'Iván discutint).

MC: (Sento un petit confort al veure que no s'ha oblidat de mi, però en un tres i no res, desapareix aquesta idea del meu cap quan veig que la Mae té intencions d'agredir-lo).

Opció a escollir:

- A.** (Tinc molt bona relació amb els dos, haig d'intervenir sigui com sigui).
- B.** (No tinc gaire confiança amb la Mae, però no puc permetre que faci mal a l'Iván, així que em poso entre els dos per frenar-la).
- C.** (No puc fer-hi res, és el seu problema i no m'incumbeix, que s'apanyin ells).

FINAL DEL PRÒLEG

Capítol 1: Mae

ESCENA 1 (background 9)

Resum del capítol anterior:

MC surt de classe, i s'encamina a l'entrada principal per trobar-se amb l'Iván. Després de deu minuts decideix donar un volt per l'escola, ja que no contesta els missatges. A l'altre cantó de l'escola, s'escolten crits. Quan s'apropa, veu a la Mae i l'Iván discutint molt agitada. En cert moment, es veu com la Mae té la intenció de donar-li un cop.

MC: (Sento un petit confort al veure que l'Iván no s'ha oblidat de mi, però en un tres i no res, desapareix aquesta idea del meu cap quan veig que la Mae té intencions d'agredir-lo).

ESCENA 2 (background 9)

Opció a escollir:

- A.** (Tinc molt bona relació amb tots dos, haig d'intervenir sigui com sigui).
- B.** (No tinc gaire confiança amb la Mae, però no puc permetre que faci mal a l'Iván).
- C.** (No puc fer-hi res, és el seu problema i no m'incumbeix, que s'apanyin ells).

- **Si escull l'opció A:**

Si té bona relació amb la Mae, la baralla es para i ningú agredeix ningú.

Si no té molta relació amb la Mae, baixa el nivell d'amistat amb ella.

MC: (Haig de frenar-la).

MC: (Em poso enmig dels dos, i tanco els ulls per evitar que em pegui a mi, però no rebo cap cop de puny).

MC: (Ella em veu i baixa immediatament el braç, amb molta sorpresa).

Mae: Què fas tu aquí? Perquè t'hi poses?

MC: No puc deixar que el peguis... Què ha passat? Per què us baralleu?

MC: (La Mae mira l'Iván de manera inquisitiva, com si ell fos el culpable).

Iván: No em miris així, que jo no soc com tu, apallissant als demés perquè et tinguin por.

Mae: Però de què vas?

MC: Ei nois, no us baralleu. Podem parlar-ho? Us puc ajudar d'alguna manera?

Iván: No hi ha res a parlar amb aquesta, anem.

Mae: Jo flipo. Ni te'l creguis, que és ell el pitjor dels dos.

MC: (L'Iván va sortint i em diu que el segueixi, però jo ajudo la Mae a recollir la seva motxilla).

Mae: Gràcies, i ni cas a l'altre, no et tornis el seu gos falder.

- **Si escull l'opció B:**

Si el protagonista ha fet amistat prèvia amb la Mae, la baralla es frena.

Si el protagonista no es porta tan bé amb ella, la baralla es frena però el nivell de relació baixa i la Mae s'enfada amb el protagonista per ficar-s'hi.

MC: Mae! Què està passant?

MC: (Ella, sorpresa per la meua intervenció, em mira com si m'hagués de menjar. Se la veu massa enfadada, però tot i així. no pega l'Iván).

MC: (L'Iván en canvi, al veure que no rep cap cop, l'empenya i ella retrocedeix).

Mae: Què coi et passa?

Iván: Què et passa a tu? Que tens quatre anys o què?

MC: Ei nois, per què us baralleu?

MC: (Ho dic amb una mica de timidesa, doncs tots dos estan molt encesos, i en qualsevol moment s'agafen a pinyes).

Iván: No és assumpte teu, vinga, anem-m'hi, no hi ha res més a veure amb aquesta.

Mae: T'estàs guanyant un cop de puny, tinc unes ganes des de fa estona...

MC: (L'Iván m'agafa del braç i ens anem. Veig la Mae agafar la seva motxilla i sortir per la porta d'emergència de l'escola).

- Si escull l'opció C:

La baralla no es resol.

MC: (Em quedo mirant sense actuar. Veig que la Mae li llença un cop de puny, però l'Iván ho esquivia i l'empeny. La Mae, en canvi, li torna l'empenta i ell cau a terra).

Iván: Ets una desgraciada.

MC: (Ho diu mentre s'aixeca, i em veu).

Iván: Què? Està interessant l'espectacle?

Mae: Tu què coi fas aquí? T'ho passes bé ficant-hi on no et pertoca?

MC: No... Acabo d'arribar, estava buscant l'Iván i us he vist de casualitat.

Mae: Apa, doncs ja l'has trobat. Ara pira d'aquí, home.

MC: (L'Iván ja s'ha aixecat i agafat les seves coses. No sembla que tingui cap ferida, només una rascada a la mà).

MC: (Sortim d'allà mentre es diuen tota mena d'insults. Jo no sé què fer, així que abaixo el cap i segueixo caminant fins la porta).

ESCENA 3 (background 2)

Ens trobem al dia següent de l'incident amb la Mae i l'Iván. El jugador desperta de nou a la seva habitació.

MC: (Al final vaig tornar a casa una mica tard, i pel cansanci em vaig anar a dormir sense donar-hi gaire voltes al assumpte, però aquest matí no podia parar de pensar en el tema).

MC: (Què els deu haver passat? L'Iván només feia com si no hagués passat res... I, per què van reaccionar així? Les coses s'haurien de parlar...).

ESCENA 4 (background 3)

MC fa el mateix recorregut cap a la parada de bus. Quan puja al bus, mirar per la finestra.

MC: (No estic gaire al cas, però arribo a la parada de bus i m'hi pujo. Durant el camí, segueixo pensant sobre l'incident).

MC: (I si ho puc arreglar? Potser podria ajudar-los a que es reconciliessin).

Opció a escollir (important):

- A. (Ho deixaré passar, millor no treure el tema).
- B. (Haurien de parlar-ho ells, però intentaré que l'Iván parli amb ella).
- C. (Haig de parlar amb ells i que resolguin les seves diferències).

ESCENA 5 (background 10)

MC arriba a l'institut i a la porta hi veu l'Iván amb un noi, estan parlant. Sembla que discuteixen sobre algun tema important, així que per no molestar-los, no li diu res.

MC: (Quan arribo a la porta, veig l'Iván parlant amb un noi... L'he vist algun cop amb ell, però no sé qui és. Potser un amic de futbol?).

MC: (Sembla que estan molt ocupats, prefereixo no molestar-los).

A continuació, el jugador es dirigeix cap a l'aula, i troba la Mae.

MC: (Bueno, és igual, aniré tirant cap a classe, que no vull arribar tard).

ESCENA 6 (background 4)

Mae: Hey, bon dia.

MC: Bon dia!

Mae: I què? Vas poder fer els deures de mates?

MC: Sí, al final sí... Gràcies a un noi que hi havia per allà. Un que no parla més que de trigonometria, i només si li preguntes... A veure si l'endevines.

Mae: L'A.J., oi? Ja saps que no és de xerrar si no té confiança...

MC: Ja ho sé, però ens coneixem de fa temps i mai he pogut saber gaire cosa sobre ell, només sé que es diu Antonio José.

Mae: I també saps que no li agrada que el diguin així.

MC: També... I per què? Que li fa vergonya o algo?

Mae: Jo no soc qui per anar escampant coses dels meus col·legues, si algú t'ha de dir alguna cosa, és ell.

Entra el Gregori, el professor de ciències i matemàtiques, i la Mae i MC s'asseuen als seus llocs per començar la classe.

MC: (La Mae em deixa amb la paraula a la boca, i abans de poder contestar, entra el Gregori, el professor de mates, per la porta).

MC: (Les tres primeres hores han sigut molt cansades, per sort, ja podem sortir).

ESCENA 7 (background 8)

MC: (Avui enlloc de la cantina, prefereixo estar-me al pati, a l'ombreta).

Iván: Hey, MC! Fa estona que et busco.

MC: Ah, sí? Què passa?

Iván: Tenim pendent un menjar junts per parlar més a fons, no creus?

MC: En sèrio? Però pensava que no volies parlar del tema...

Iván: Vinga, vine amb mi. No tens esmorzar? Jo et convido.

MC: (Dic que sí amb el cap, de manera avergonyida, i el segueixo a dins de l'edifici).

ESCENA 8 (background 6)

Iván: Què vols?

Opció a escollir (no és rellevant):

- A. (Crec que demanaré un croissant i un cacaolat).
- B. (Em ve de gust un suc de taronja i un entrepà).
- C. (No em crida l'atenció res... Agafaré una poma i un plàtan).

L'Iván saluda els seus amics de fútbol quan ell i el jugador passen per la taula.

Daehyun: (Dirigint-se a l'Iván) Ocupat?

Iván: Sí, avui estaré amb MC.

Daehyun: Mentre hi siguis a l'entreno, me la suda amb qui estiguis.

Iván: Que sí... Que ets un gelós, que ja ho sé.

Daehyun: Que et fotin.

MC: (S'ho diuen rient, es nota que es porten molt bé. Ja fa temps que són amics i mai els he vist discutir).

MC: (La situació em sembla divertida i també parlo una mica amb ells, però quan em giro, veig al noi amb qui parlava l'Iván aquest matí, i no té una cara gaire amigable... M'entra un calfred).

MC: (Quan seguim caminant cap a una taula, l'Iván mira aquest noi misteriós i el saluda amb la mà, però ell no sembla contestar, cosa que el fa sospirar en desacord, però no em diu res al respecte).

MC: T'he vist parlar aquest matí amb aquell noi. Què és, el teu amic o algo?

Iván: És més que un amic. Portem uns mesos sortint, però no li agrada que ho sàpiga tothom, així que confio en tu perquè no diguis res.

MC: Ostres, no sabia que eres...

Iván: Bueno, ja. No cal. Com han anat les classes?

MC: Ah... El matí bastant cansat, però res més, tot bé.

MC: (Potser ara és bon moment per treure el tema de la Mae).

- Si escull l'opció A (de l'escena 4):

MC: (Ho deixaré passar, millor no treure el tema).

MC: I tu què t'expliques? Què faràs el cap de setmana?

- Si escull l'opció B (de l'escena 4):

MC: (Hauria treure el tema, a veure si puc saber alguna cosa).

MC: I tu...? Sobre el tema de la Mae, no creus que hauríeu de parlar-ho o algo?

Iván: ...

MC: (Se'l nota agitat, o més bé incòmode).

Iván: Sí, abans ho pensava, però ara no penso anar al seu darrera si ella passa del tema.

MC: Ostres, doncs a veure si millora la situació.

Iván: Sí...

- Si escull l'opció C (de l'escena 4):

MC: (Haig de parlar amb tots dos, i que resolguin les seves diferències).

MC: I tu? Penso que hauries de parlar les coses amb la Mae... Entenc que teniu diferències, però és millor parlar les coses.

MC: (No diu res... Està incòmode, però pensatiu).

Iván: No ho veig molt clar, però... Ho intentaré, tens raó.

MC: Si necessiteu qualsevol cosa, m'agradaria ajudar-vos.

Iván: Moltes gràcies...

ESCENA 9 (background 11)

MC: (Quan acaba la mitja hora de pausa, ens dirigim a classe d'anglès).

MC: (Veig la Mae a una taula, potser és bon moment per preguntar-li sobre el tema i intentar ajudar-la).

Opció a escollir (decisiva):

- A.** (Potser hauria de deixar-la tranquil·la).
- B.** (Li diré alguna cosa, els vull ajudar).

- Si escull l'opció A:

No els ajuda, el que causa que ja no pugui aconseguir un final bo.

MC: (No insistiré, no és el meu problema).

MC: (El dia acaba i torno a casa).

Iván: No has volgut ajudar la Mae. La teva decisió tindrà conseqüències :(

FINAL CAPÍTOL 1

- Si escull l'opció B:

Pregunta la Mae, s'explica la seva història, i resolen els problemes amb l'Iván. Ja no és possible aconseguir un final dolent.

MC: (M'assec al seu costat i parlem una mica de la classe. A diferència d'ahir, torna a ser la Mae amable que coneixia).

MC: Escolta, Mae... M'agradaria parlar sobre el que va passar ahir amb l'Iván.

Mae: No va passar res, ahir. Res que tingui a veure amb tu.

MC: Ho sé, però no puc deixar estar el tema com si no hagués passat res... Vaig veure com discutíeu, i si no hagués estat allà, a saber com hauríeu acabat.

Mae: Mira, no és moment per parlar d'aquestes coses.

MC: Insisteixo, deixa'm ajudar-te, confia en mi.

MC: (S'ho pensa una mica i sospira).

Mae: D'acord... Ens trobem a la sortida. Espero que tinguis la tarda lliure.

MC: Sempre es pot fer un temps pels amics, oi?

Mae: Sí, si tu ho dius...

MC: (No sembla molt segura, i va abaixant la veu, com si ho digués per a ella mateixa).

MC: (Les classes se'm fan interminables, i no em puc concentrar en res. El meu cervell només que divaga entre probabilitats i casos hipotètics sobre la seva situació, i cada opció és pitjor que l'anterior).

MC: (Hauria de deixar de preocupar-me tant, són només unes hores fins la sortida).

ESCENA 10 (background 10)

MC: (Quan per fi arriba l'hora, m'apropo a la Mae i sortim junts. Ens dirigim a una escola que queda a prop de l'institut. La Mae recull a un nen que s'assembla molt a ella, d'uns 7-8 anys màxim).

Mae: Mira, aquest és el meu germà petit, Marcos.

ESCENA 11 (background 12)

MC: (Ens saludem i enfilem cap a un parc. La Mae diu el Marcos que parlarà una estona amb mi, i que ell vagi jugant. Ell, assenteix amb el cap i surt corrents).

IMATGE

Mae: A veure, què vols saber exactament?

MC: El que tu sentis que has d'explicar, jo no et jutjaré pas.

Mae: No pots ser més concret?

MC: Sempre t'encarregues del teu germà?

Mae: Sí, sempre estic amb ell, menys quan haig de treballar.

MC: Treballes? No ho sabia.

Mae: Només ho saben els meus col·legues més propers.

MC: L'A.J. ho sap?

Mae: Sí, me'l vaig trobar a la pizzeria on treballo i ens vam fer amics, farà un any o així. Abans no el coneixia gaire de classe.

MC: Deus estar molt cansada, amb els estudis, el treball i el teu germà... Els teus pares no estan molt amb ell?

MC: (No va contestar, i va mirar com el Marcos jugava amb la sorra).

Mae: La situació és difícil, a casa. Prefereixo estar al carrer tot el dia abans que veure els pares discutir constantment. Per a ell, sobretot (assenyala el Marcos amb el cap).

MC: Ostres... Com portes la situació?

Mae: Faig el que puc. A casa no hi ha prou diners, així que haig de currar per mantenir el meu germà.

MC: (Ens quedem en silenci, i torna a parlar).

Mae: La meva mare es va tornar alcohòlica quan el meu pare la va enganyar el primer cop, però ella no té prou dignitat, ni diners, com per fer alguna cosa per si mateixa o pels seus fills, així que no pot anar-se'n, de casa. Com són uns irresponsables, estic esperant als 18 per demanar la custòdia del Marcos.

MC: I no has pensat en trucar els serveis socials?

Mae: Sí, però no li puc fer això al meu germà. Com encara no soc major d'edat, ens separarien. I no tinc prou diners com per cuidar-lo encara, per això estic estalviant, per pirar de casa quan abans possible.

MC: Em sap molt de greu...

Mae: A tu sí, però al teu amigueta no.

MC: L'Iván, dius?

Mae: Sí, és un desgraciat.

MC: Què hi té a veure, l'Iván?

Mae: Fa un any, ens portàvem bé. Sabia de la meva situació i m'ajudava tot el que podia; però fa uns mesos, va començar a canviar, quan es va ajuntar amb el subnormal aquell.

MC: Pot ser que et refereixis a un noi amb el nas aguileny, els cabells foscos... un piercing crec...?

Mae: El coneixes? El Nicolás és una mala influència, i li vaig dir a l'Iván, però es va posar a la defensiva i em va començar a tractar com una merda. Sap que la meva situació és difícil, però prefereix tirar-me coses en cara.

MC: D'això discutíeu?

Mae: Sí, em va dir coses molt lletges, i sap el que m'estic esforçant, el que he passat... I no li permeto que digui coses així sobre el meu germà.

MC: Creus que és per culpa d'aquest Nicolás? A mi no em va donar molt bona espina quan el vaig veure...

Mae: Joder, *blanco y en botella*, clar que és per ell. Fins i tot el seu amic de futbol li va dir, però no vol veure-ho.

MC: (En aquest moment, arriba el Marcos i li diu d'anar-se ja. La Mae em mira i em diu...).

Mae: Bueno, això és més o menys tota la història. Sento no tenir més temps, però haig d'anar tirant, que no puc fer tard al curro.

MC: No t'amoïnis, i gràcies per explicar-m'ho, no ho diré a ningú. T'emportaràs el teu germà al treball?

Mae: No, què va, no me'l deixen entrar. Ara haig de portar-lo a la biblioteca que fan no sé què per a nens, i quan surti ja veurem què fer.

MC: Vols que l'apropi jo?

Mae: No cal, em dona temps. A més, avui no estic gaire ocupada perquè només m'ha tocat torn de tarda, però molts cops anem a casa la iaia o així, ja ens les apanyem prou bé, ni et preocupis.

MC: D'acord, si necessiteu qualsevol cosa, feu-me un toc.

Mae: Si home, a tu t'ho demanaré! (Esclata a riure i em fa palmades a l'esquena quan veu la meua cara impactada, llavors començo a riure també).

Mae: Nah, de veritat, moltes gràcies. Que vagi bé!

MC: Igualment i vigileu. (Em giro al Marcos) Adéu xulo!

MC: (Veig com s'allunyen, i jo camino en direcció contrària cap a casa).

ESCENA 12 (background 1)

MC: La veritat és que no m'esperava res d'això, i em sap greu per tots dos...).

MC: (...Però, tot i això, sento que m'he apropiat molt a la Mae, i m'agrada que m'hagi confiat una cosa tan personal... Significa que em té apreciació).

MC: (Sobre l'Iván, m'agradaria investigar més aquesta historieta del Nicolás. Com és que ha canviat tant l'Iván? Què està passant?).

ESCENA 13 (background 2)

MC: (La seva influència és tanta sobre l'Iván com per trencar la seva amistat amb la Mae?).

MC: (Hi ha moltes coses que pensar, potser hauria d'indagar una mica més...).

FINAL CAPÍTOL 1

Capítol 2: A.J.

ESCENA 1 (background 2)

Resum del capítol anterior:

- Si ha escollit la opció A (escena 9 del capítol 1):

El jugador no sap res sobre la Mae ni l'Iván.

MC: (Després de classes, vaig tornar a casa i vaig fer els deures. La veritat, és molt alliberador no tenir que carregar amb els problemes dels demés).

ESCENA 2 (background 11)

MC: (Avui a classes no he estat amb ningú. Aniré a buscar l'Iván).

ESCENA 3 (background 5)

MC: (A les escales veig els de l'equip de futbol. Els hi preguntaré si saben d'ell).

MC: Hola, nois. Perdoneu que us molesti. Heu vist l'Iván, de casualitat?

Daehyun: Pensava que estava amb tu... Segurament estarà amb el Nicolás. (La seva expressió és de "m'és igual", però se li nota un xic de pena a la mirada).

MC: D'acord... I saps on els puc trobar?

Daehyun: A fora de l'insti, però no et recomano que t'hi apropis, estaran ocupats.

MC: Vols dir que...?

Daehyun: ...Que estan parlant de les seves coses, i no els agrada que els altres estiguin de xafarders.

MC: Ostres, vale, moltes gràcies, llavors.

MC: (Quan tornava cap a classe, el Daehyun em frena).

Daehyun: Escolta, no t'ho prenguis malament, segurament el trobaràs després. Ara estarà insoportable, fes-me cas.

MC: Ho dius pel Nicolás?

Daehyun: Jo no he dit això... però tampoc no ho he desmentit. Queda a la teva interpretació. Ara haig d'anar-me.

MC: (No em deixa temps a contestar, que ja dona mitja volta). ... Que vagi bé.

MC: (És molt estrany. Se'l notava diferent).

MC: (Potser hi ha alguna cosa del Nicolás que hauria de saber...).

ESCENA 4 (background 4)

MC: (Torno a classes, i veig la Mae i l'A.J. parlar).

Mae: Bueno, haig d'anar tirant que m'espera la Liz per fer geografia.

MC: (Quan es gira cap a mi, em saluda i surt de classe, i l'A.J. i jo ens quedem junts en silenci).

Opció a escollir:

- A.** (És molt incòmode, diré que haig d'anar al lavabo per sortir d'aquí).
- B.** (Em dona curiositat saber d'ell, a veure si el puc fer parlar).

- **Si ha escollit la opció A:**

MC: Bueno, haig d'anar al lavabo... Adéu.

MC: (Em diu adéu molt fluixet).

MC: (Per què tan friki? Que no hi ha gent normal en aquest insti?).

MC: (La veritat és que per parlar amb gent així, prefereixo no fer-ho. A veure ara què em toca...).

Iván: Que no t'interessa, l'A.J.? La teva decisió tindrà conseqüències :(

FINAL CAPÍTOL 2

- Si ha escollit la opció B:

MC: I què t'agrada fer? A part de trigonometria, he he.

A.J.: Eh... Toco la bateria.

MC: La bateria? No era el baix?

A.J.: Bueno, abans el tocava més. Qui t'ho ha dit?

MC: L'Iván.

A.J.: Ah...

MC: Sí...

MC: I teniu una banda o algo?

A.J.: Estic en una... sí...

MC: Guai, no?

A.J.: Bueno, sí...

MC: (Què se suposa que li haig de dir? Sembla que li estigui fent un qüestionari, però li costa molt parlar...).

A.J.: ... també composo.

MC: Composes?

A.J.: Sí... una mica.

MC: Què bé! I les toques amb la banda?

A.J.: No, només és per afició.

MC: Bueno, una banda també és per afició.

A.J.: També... però no és el seu estil...

MC: Ah bueno.

MC: I a classe com et trobes?

A.J.: Bueno, em porto amb la Gabriela i la Mae.

MC: Ningú més?

A.J.: Bueno... Amb tu una mica també. Abans també parlava amb l'Iván.

MC: (Amb l'Iván? I si li pregunto sobre el Nicolás?)

MC: I per què no et parles amb l'Iván?

A.J.: Ja no tenim la mateixa relació.

MC: Va passar alguna cosa? Oh, espera, si no vols dir-ho, no cal.

A.J.: Bueno, jo tocava el baix amb dos amics, volíem formar una banda...

MC: Sí... (espero a que segueixi relatant).

A.J.: L'Iván em va proposar d'anar una nit a tocar a una pizzeria, i va anar bastant bé durant una temporada, però després cadascú va tirar pel seu compte...

MC: Puc preguntar què va passar amb els teus amics?

A.J.: Si et soc sincer no sé exactament què va passar... Només sé que es van separar per unes mogudes amb la policia o algo... Ja no era com abans, hi havia mal rotllos.

MC: Ostres, va ser alguna cosa molt forta?

A.J.: No ho sé... El Nicolás mai em va voler dir res...

MC: El Nicolás?! El de l'insti?

MC: (Ho he dit amb tanta sorpresa que s'ha espantat).

A.J.: Sí...? Que el coneixes o algo?

MC: Ah, perdona... No el conec, però l'he vist amb l'Iván.

A.J.: Sí, quan ens vam separar, l'Iván i ell es portaven bé. Suposo que han seguit en contacte.

MC: (Això és massa sospitos ja).

SEGUEIX A L'ESCENA 14

**AIXÒ FORMA PART DE L'ESCENA 1,
ÉS L'ALTRA OPCIO DEPENENT EL QUE TRIIS AL CAPÍTOL DE LA MAE**

- Si ha escollit la opció B (escena 9 del capítol 1):

MC coneix la situació de la Mae, i a més, ella dóna a entendre que l'Iván ha canviat per culpa del Nicolás.

MC: (Després de la tarda amb la Mae, vaig estar una estona pensant sobre el que m'havia explicat).

MC: (Després de rumiar-ho molt, vaig voler saber més, així que vaig buscar informació sobre aquest tal Nicolás).

MC: (Vaig trobar el seu compte d'Instagram, però com era privat, no vaig poder veure gaire cosa).

MC: (Tot i tenir bastants seguidors, pràcticament no hi ha ningú que el segueixi de l'escola).

MC: (Entre els seus seguidors en comú, hi veig l'Iván, com no).

MC: (Però el que més em sorprèn es veure que l'A.J. també el segueix).

MC: (Crec que ja sé a qui preguntar).

ESCENA 5 (background 4)

MC: (Porto tot el dia buscant l'A.J., però no el trobo).

MC: (Tampoc he parlat molt amb la Mae, ja que avui estava enfeïnada amb un treball).

MC: (...I tampoc m'he creuat amb l'Iván. Què està passant, avui?).

ESCENA 6 (background 5)

MC: (A les escales veig els de l'equip de futbol. Els hi preguntaré si saben de l'Iván).

MC: Hola, nois. Perdoneu que us molesti. Heu vist l'Iván, de casualitat?

Daehyun: Pensava que estava amb tu... Segurament estarà amb el Nicolás. (La seva expressió és de "m'és igual", però se li nota un xic de pena a la mirada).

MC: D'acord... I saps on els puc trobar?

Daehyun: A fora de l'insti, però no et recomano que t'hi apropis, estaran ocupats.

MC: Vols dir que...?

Daehyun: ...Que estan parlant de les seves coses, i no els agrada que els altres estiguin de xafarders.

MC: Ostres, vale, moltes gràcies, llavors.

MC: (Quan tornava cap a classe, el Daehyun em frena).

Daehyun: Escolta, no t'ho prenguis malament, segurament el trobaràs després. Ara estarà insuportable, fes-me cas.

MC: Ho dius pel Nicolás?

Daehyun: Jo no he dit això... però tampoc no ho he desmentit. Queda a la teva interpretació. Ara haig d'anar-me.

MC: (No em deixa temps a contestar, que ja dóna mitja volta). ... Que vagi bé.

MC: (És molt estrany. Se'l notava diferent).

MC: (De fet, coincideix amb el que em va explicar la Mae).

ESCENA 7 [FLASHBACK] (background 12)

MC: Creus que és per culpa d'aquest Nicolás? A mi no em va donar molt bona espina quan el vaig veure...

Mae: Joder, *blanco y en botella*, clar que és per ell. Fins i tot el seu amic de futbol li va dir, però no vol veure-ho.

ESCENA 8 (background 5)

MC: (Sí, segurament parlava del Daehyun).

MC: (Qui és aquest Nicolás? Què li està fent, a l'Iván?).

MC: (Haig de trobar l'A.J. com sigui, i preguntar-li sobre el Nicolás).

ESCENA 9 (background 11)

MC: (De veritat, on està aquest noi? No hem coincidit a cap classe).

MC: (Acaba l'última hora i paro a la Mae per preguntar-li).

MC: Hola Mae, saps on està l'A.J.?

Mae: Juraria que està a l'aula de música, al segon pis.

MC: Moltes gràcies, hi vaig corrents.

Mae: Per què tanta pressa?

MC: Necessito preguntar-li algunes coses, és important.

Mae: I vas a preguntar al tio més callat de l'edifici?

MC: Sí, el necessito a ell. Ja et diré alguna cosa! (Surto corrents).

ESCENA 10 (background 13)

MC: (Tampoc vull que es pensi que l'estic assetjant o algo. Abans d'entrar, em calmaré i faré com si res).

MC: (Escolto música des de fora, així que no té sentit que piqui per entrar).

MC: (Trec una mica el cap i veig l'A.J. tocant la bateria. No em va dir l'Iván que tocava el baix?).

MC: (Al seu costat està la Gabriela, una noia amb el cabell tenyit, i un estil més gòtic. Comparteixo algunes classes amb ella, sembla molt imponent de primeres, i té una personalitat una mica explosiva).

Gabriela: Nah, no m'agrada, canvia una mica el final.

A.J.: Jo penso que està bé, fa de pont i dóna pas al solo de guitarra.

Gabriela: Ja però, i la lletra? És massa fort, baixa-li la intensitat.

A.J.: La lletra no té res a veure, aquí. Al final, què li posem, al baix?

MC: (No s'han adonat que he tancat la porta).

MC: Hola, què esteu fent?

Gabriela: Jugar a escacs, no ho veus?

A.J.: Estem una mica ocupats, acabant una peça per aquest finde.

MC: Toqueu en un banda o algo?

Gabriela: Jo canto amb uns amics, per pura afició. Ell vol formar una banda, *pero potente, de las buenas, buenas*.

A.J.: Per què sembla que t'estiguis burlant de mi? (Ho diu amb un fil de veu, sembla incòmode i s'encongeix una mica).

Gabriela: No m'estic burlant de tu. (Ho diu seriosa, i l'A.J. no sembla tan amoïnat).

MC: Puc quedar-me a veure? Hi estareu gaire estona?

Gabriela: Jo hauria de pirar ja, que m'espera la meva mare en deu minuts.

MC: (Sembla que els hi he tallat el rotllo, i tots dos comencen a recollir les coses).

MC: Ei, que si us estic molestant em puc anar, no us preocupeu.

Gabriela: Noo, què va, no ho deia per tu, és que de veritat m'haig d'anar ja, que està la meva mare. Mira. (Assenyala per la finestra un cotxe, del que suposo que és de la seva mare. A continuació, sona el seu telèfon, i m'ensenya que posa "Mama" a la pantalla).

MC: D'acord, que vagi bé llavors.

Gabriela: Merci! Si vols venir un altre dia, estem quasi totes les tardes menys els dimecres. Vindrà bé una mica de públic per treure els nervis, no creus?

MC: (Li dóna uns copets a l'espatlla a l'A.J., i ell, que s'havia quedat embadalit mirant un punt fix durant uns dos minuts, s'espanta i la mira com si fos un fantasma).

A.J.: Què?

Gabriela: Mec. Vinga, adéu!

MC: Què maca que és, la Gabriela.

A.J.: Sí, suposo...

MC: Et quedaràs aquí?

A.J.: Potser jo també hauria d'anar tirant...

MC: Què faràs avui?

A.J.: Ehm... Hauria d'estudiar...

MC: Ai, anglès, és veritat... Espera, què et sembla venir a casa i estudiem junts?

MC: (L'A.J. es sorprèn de la meua proposta, i em diu que sí amb el cap, però gens convençut. Suposo que no s'atreveix a dir que no, em sap greu).

MC: No et sentis obligat.

A.J.: No, no... No estic obligat, gràcies per convidar-me.

MC: D'acord, doncs. Anem tirant?

ESCENA 11 (background 1)

MC: I fa molt temps que estàs en una banda?

A.J.: No... Fa poquet.

MC: I toques la bateria?

A.J.: Sí...

MC: Vaig escoltar que toques el baix, pot ser?

A.J.: Ah, bueno... També...

MC: I a la teva banda, què toques?

A.J.: La bateria.

MC: Vas deixar el baix o algo?

A.J.: Sí... bueno.... A la banda ja hi ha un que toca el baix.

MC: I vas haver de canviar per poder entrar-hi?

A.J.: Tampoc és haver de canviar... Els hi faltava un bateria i jo en sabia.

MC: I segueixes tocant el baix?

A.J.: De vegades, però més la bateria.

MC: I toques més instruments?

A.J.: No...

MC: (Què se suposa que li haig de dir? Sembla que li estigui fent un qüestionari, però li costa molt parlar...).

A.J.: ... composo.

MC: Composes?

A.J.: Sí... una mica. Escric les meves pròpies cançons, però no les ensenyo a ningú.

MC: Està molt bé. No t'animes a tocar-les davant d'un públic?

A.J.: No són prou bones com per presentar-les, ja m'ho han dit prou...

MC: Qui t'ho ha dit, això?

A.J.: Els de la banda... Quan els hi vaig ensenyar una es van riure de mi, i ja no m'atreveixo a ensenyar més.

MC: Per què farien una cosa així? No sou un grup?

A.J.: Sí... Però són ells els que porten més temps fent música. A més, no s'obren a més estils musicals que no sigui rock o heavy...

MC: I a tu t'agradaria fer noves coses, però no pots, suposo.

A.J.: Suposes bé... Però és igual. Al menys puc tocar.

MC: Home, no és igual. Per què no m'ensenyes algunes de les teves cançons?

A.J.: No t'agradarien, no valen la pena.

MC: Jo no diria això, no crec que estiguin tan malament... Al menys, deixa-me-les escoltar, no?

A.J.: Bueno... Ho podria parlar amb la Gabriela... Ella és la que m'ajuda amb això.

MC: De una [D1]. (Li somric, i em torna el somriure, molt tímidament).

ESCENA 12 (background 2)

MC: (Arribem a casa, i ens posem a estudiar. Mengem alguna cosa, ens preguntem sobre el temari, fem alguna pausa... És molt agradable estar amb ell).

MC: (No parla gaire de la seva vida personal, però cada cop que li pregunto alguna cosa, intenta contestar-me amb alguna cosa més que un "Sí" o un "No").

MC: (Agraeixo que s'intenti obrir amb mi, tot i ser tan tímid i insegur).

MC: I a classe, com et trobes?

A.J.: Bueno, em porto amb la Gabriela i la Mae.

MC: Ningú més?

A.J.: Bueno... Amb tu una mica també. Abans també parlava amb l'Iván.

MC: (Amb l'Iván? Ostres, ara que ho diu, no me'n recordava que li volia preguntar sobre el Nicolás. Serà bon moment?).

MC: I per què no et parles amb l'Iván?

A.J.: Ja no tenim la mateixa relació.

MC: Va passar alguna cosa? Oh, espera, si no vols dir-ho, no cal.

A.J.: Bueno, jo tocava el baix amb dos amics, volíem formar una banda.

A.J.: L'Iván em va proposar d'anar una nit a tocar a una pizzeria, i va anar bastant bé. Ens van trucar més dies per seguir tocant, i l'Iván venia cada dia a ajudar-nos amb tot.

IMATGE

MC: No ho sabia. De fet la Mae em va dir que treballava a una pizzeria, i que vau començar a portar-vos allà. Pot ser la mateixa?

A.J.: Sí, la Mae va començar a treballar temps després i ens vam conèixer. Quan ella va arribar, les coses no estaven gaire bé entre els meus amics i jo, ens faltava gent per crear una banda i vam perdre la il·lusió... però jo hi vaig seguir anant per estar amb la Mae.

MC: I l'Iván què va fer?

A.J.: Bueno, diguem que tenia les seves coses, i quan vam deixar de tocar, va seguir pel seu camí. La nostra relació no es va acabar, simplement s'han refredat les coses.

MC: Puc preguntar què va passar amb els teus amics?

A.J.: Si et soc sincer no sé exactament què va passar... Només sé que es van separar per unes mogudes amb la policia o algo... Ja no era com abans, hi havia mal rotllos.

MC: Ostres, va ser alguna cosa molt forta?

A.J.: No ho sé... El Nicolás mai em va voler dir res...

MC: El Nicolás?! El de l'insti?

MC: (Ho he dit amb tanta sorpresa que s'ha espantat).

A.J.: Sí...? Que el coneixes o algo?

MC: Ah, perdona... No el conec, però l'he vist amb l'Iván.

A.J.: Sí, quan ens vam separar, l'Iván i ell es portaven bé. Suposo que han seguit en contacte.

MC: (Vam deixar el tema, i vam seguir amb l'anglès. Un cop vam acabar, el vaig acompanyar a la parada de bus i va tornar a casa).

ESCENA 13 (background 15)

MC: (M'ha agradat passar aquesta estona amb ell... Sento que hem fet bones migues, i semblava més receptiu que altres cops. Crec que s'ha pogut relaxar amb mi, i m'alegro de que pugui obrir-se més amb els altres).

MC: (Això sí, el que ha dit sobre la seva banda m'ha deixat de pedra. No entenc que el tractin així. A més, és molt treballador, i aposto que les seves cançons estan prou bé).

MC: (Abans de tornar a casa, em desvio per anar a comprar alguna cosa al súper).

MC: (Entro al 24 hores i agafo algo per beure i per picar, i pago a caixa abans de sortir).

MC: (Quan estic sortint, em sembla veure una cara coneguda a l'altre carrer).

MC: (La meva primera impressió ha sigut l'Iván, però fixant-me bé, és la seva germana bessona, l'Elizabeth).

MC: (Sembla preocupada, i camina molt ràpidament).

Opció a escollir (important):

- A.** (Li preguntaré si necessita alguna cosa, tot i no conèixer-la molt).
- B.** (Potser hauria de tornar ja a casa, s'està fent tard).

- **Si escull l'opció A:**

MC: (Intento apropar-me, però sembla que estigui fent una cursa, així que accelero el meu pas fins que arribo amb ella).

MC: Hola Elizabeth, perdona si t'he espantat, que et trobes bé?

Elizabeth: Ai... Hola (sembla aliviada). Pensava que em seguia una altra persona.

MC: Ah sí? Que necessites ajuda amb aquesta persona?

MC: (Ha obert el ulls molt espantada, però de cop ha relaxat la mirada).

Elizabeth: ...Crec que no m'he explicat bé... No em segueix ningú, pensava que era un senyor raro o algo així... (Sento que m'està mentint).

MC: Ai, ostres, perdona. Et passa molt? Vols que t'acompanyi a casa?

Elizabeth: No, no et preocupis. Sempre vaig amb cotxe, però avui he tingut un imprevist i ara tornaré amb bus.

MC: Un imprevist? Tot bé?

Elizabeth: Sí, de veritat. Moltes gràcies per preocupar-te, però hauria d'anar tirant si no vull que s'enfadin els meus pares...

MC: Jo hauria de fer el mateix. Vés amb compte, si necessites alguna cosa et deixo el meu número i m'avisas.

Elizabeth: Estàs lligant amb mi?

MC: Què?

Elizabeth: És broma, ha ha. Merci, que tinguis una bona nit!

MC: Igualment. (Dic amb un lleuger rubor a les galtes. Com em diu una cosa així ara mateix? M'ha pillat de desprevist. Tot i això, semblava que volia desviar el tema, semblava que amagava alguna cosa).

MC: (Bueno, si no torno ja a casa em mataran. Corre MC, corre!).

- Si escull l'opció B:

MC: (Sí, tornaré ja a casa).

ESCENA 14 (background 13)

MC: (Durant els següents dies, m'hi he apropiat més a l'A.J. i ens portem bastant bé).

MC: (Quan acaben les classes, vaig a veure'l tocar amb la Gabriela. Amb ella sembla que està molt agust, li dona l'empenta que li falta).

MC: (Després de molt temps, m'ha deixat escoltar les seves cançons, i són molt bones).

MC: Doncs a mi em flipen, les hauríeu de tocar algun dia.

Gabriela: És el que li dic sempre, però no m'escolta.

A.J.: Però no són prou bones... A més, l'estil no és el que hauria de ser.

Gabriela: Com que "l'estil no és el que hauria de ser"? No tot ha de ser rock o heavy, aquestes cançons són molt maques.

MC: Sí. Entenc que no sigui el que els de la teva banda volen, però estan molt bé per a qualsevol que les escolti.

A.J.: ...Em fa por.

Gabriela: Ningú se'n riurà, t'ho dic sempre.

A.J.: No és això només... No puc tocar-les.

MC: Per què?

A.J.: Perquè em sento molt exposat, no vull que ho utilitzin per ficar-se amb mi...

Gabriela: A.J., ja hem parlat d'això molts cops... Ningú es ficarà amb tu.

A.J.: Sempre ho han fet, no m'atreveixo...

MC: Qui s'ha ficat amb tu?

A.J.: Tothom... Des de petit, sempre han trobat alguna cosa per riure... Primer la meva alçada, els meus braços, i fins i tot els peus... Ara, les meves cançons.

Gabriela: Però A.J., Ningú es riurà dels teus complexos quan siguis a l'escenari. Els deixaràs a tots parats amb com de bé ho fas.

A.J.: No puc... Tinc pànic. Des que vam deixar de tocar a la pizzeria, no puc pujar a un escenari...

MC: I com ho fas, amb la banda?

A.J.: Em tenen de substitut... Fins que l'altre noi es recuperi, em tenen allà, però no fem concerts.

Opció a escollir (decisiva):

- A.** (No puc fer res).
- B.** (Haig de trobar alguna solució).

- Si ha escollit l'opció A:

MC: Ho sento molt, em sap greu...

A.J.: Bueno... No és per tant...

Iván: No has ajudat l'A.J.? La teva decisió tindrà conseqüències :(

FINAL CAPÍTOL 2

- Si ha escollit l'opció B:

MC: Hem de trobar una solució.

A.J.: Quina?

MC: I si formeu una banda nova?

A.J.: No som prous...

MC: Bueno, si a la Gabriela li interessa, ja sou dos. Quants necessiteu ser?

Gabriela: A mi sí que m'interessaria, però necessitem mínim dos compis més: una guitarra i un baix.

MC: Jo intento buscar algun.

A.J.: No cal que ho facis, estem bé així...

Gabriela: No li facis cas, que l'excusa que sempre posa és que falta gent. Jo porto un temps buscant, si trobo algú també li diré. Ho parlaré amb els meus amics amb els que canto, a veure si s'uneix algú.

MC: Perfecte, doncs. (Ens somriem, i l'A.J. sembla agraït, però molt nerviós).

MC: (D'acord, ara, on trobo jo una guitarra i un baix?)

FINAL CAPÍTOL 2

Capítol 3: Elizabeth

ESCENA 1 (background 11)

Olga: Elizabeth, em pots dir la resposta?

Elizabeth: Ah... Disculpa senyo, no estava posant-hi atenció...

Olga: Ara quan acabi la classe, vull que t'hi quedis un moment.

Elizabeth: D'acord...

MC: (Sembla trista... Com si estigués molt cansada).

MC: (Miro l'Iván, que estava al meu costat. Sembla preocupat per la seva germana. Potser ell tampoc sap què li passa).

MC: Què li passa a la teva germana?

Iván: No ho sé, li preguntaré després.

MC: (Per la manera en com ho ha dit, em sembla que sap alguna cosa).

MC: (De fet, fa un parell de setmanes que he vist com l'Elizabeth sembla malament...).

MC: (Quan algú li pregunta què li passa, fa com si res).

MC: (En general sempre està contenta i positiva. S'esforça moltíssim per les notes).

MC: (La conec suficientment com per saber que els resultats acadèmics són molt importants per a ella...).

MC: (Pensava que era per complaure els seus pares, però l'Iván no té la mateixa pressió, així que no sé perquè és tan autoexigent).

MC: (Potser és molt perfeccionista i res més?).

MC: (Però últimament està molt deprimida, encara que ho vulgui ocultar...).

Opció a escollir:

- A.** (No vull preguntar a l'Iván, en tot cas, hauria de parlar-ho amb ella directament).
- B.** (I si intento fer que parli l'Iván? Segur que sap algo).
- C.** (No preguntaré a cap dels dos, les coses de família es queden a la família).

- **Si escull l'opció A:**

Resposta bona. S'interessa per l'Elizabeth.

MC: (Després si puc m'hi aproparé per si necessita alguna cosa).

MC: (Ara no la vull agobiar).

- **Si escull l'opció B:**

No diu res, l'Iván, perquè no sap res, i s'enfada.

MC: Escolta Iván, segur que no saps res? Em fa la impressió de que sí.

Iván: No, no sé res. I si ho sapigués, tampoc soc qui per anar explicant els problemes de la meva germana.

Iván: Hauries de deixar de tafanejar sobre els demés. De vegades, em poses dels nervis amb aquesta actitud.

MC: (M'he quedat sense paraules... Té tota la raó, però ho faig perquè em preocupa, no per tafanejar).

- Si escull l'opció C:

No s'interessa per l'Elizabeth.

MC: (No li preguntaré a ell, seran coses de família).

MC: (O bueno, potser no són coses de família, però tampoc vull saber).

MC: (Però encara tinc neguit...).

ESCENA 2 (background 11)

IVÁN POV

Iván: (Des que vaig discutir amb la Beth, està molt estranya... Entenc la seva reacció, i em vaig disculpar amb ella).

Iván: (També vaig intentar explicar els pares que era culpa meva, però no em van creure... pensaven que l'estava encobrint, quan era justament el contrari).

Iván: (...)

ESCENA 3 [FLASHBACK] (background 1)

Nicolás: Necesito que em facis el favor.

Iván: Però, Nico, saps que no puc...

Nicolás: Si us plau, no puc fer-ho sense tu. Serà només uns dies, o és que ja no m'estimes?

Iván: No diguis això, saps que sí...

Nicolás: Vinga, doncs. Guarda-ho a la teva habitació, que els teus papis no s'enteren. En dos dies vinc a buscar-ho.

Iván: (No ho tinc clar).

Iván: Bueno, però només aquest cop.

Nicolás: Moltes gràcies, sabia que podia comptar amb tu.

Iván: (Em somriu, i quan m'apropo per donar-li un petó, s'aparta).

Nicolás: Piro, que tinc molta pressa. Ens veiem demà.

Iván: Però, no et despedeixes? Em deixaràs així?

Iván: (Em dona un petó i surt corrents).

Iván: (No ho sé, sento que jo poso molt de la meva part, però que ell no...).

Iván: (I jo què faig amb això? No tinc més remei que guardar-li).

ESCENA 4 [FLASHBACK] (background 16)

Iván: (Quan arribo a casa, veig l'Eli que està al menjador. Quan em veu, s'aixeca del sofà i ve corrents).

Elizabeth: On estaves? Per què has tardat tant?

Iván: Estava ocupat amb el Nico.

Elizabeth: I què heu fet?

Iván: Què t'importa? Joder, que ho vols saber tot.

Elizabeth: Eh, tu no em parles així.

Iván: Doncs no t'hi possis en els meus assumptes.

Elizabeth: Escolta, t'estàs tornant insuportable des que surt amb aquell nano.

Iván: I a tu què t'importa? Millor ves a estudiar, a veure si així els importes d'una vegada.

Iván: (L'Elizabeth ha quedat muda... No hauria d'haver dit això, ja sé que es posa molta pressió per impressionar els nostres pares).

Iván: ...No volia dir això, perdona'm.

Iván: (Veig que se li posen els ulls plorosos).

Elizabeth: Què t'està passant?

Iván: No ho sé... Tinc masses coses al cap.

Iván: (L'abraço i pujo cap a la meva habitació).

ESCENA 5 [FLASHBACK] (background 17)

Iván: (No sé com gestionar el que em passa).

Iván: (Quan trec la bosseta de cocaïna del Nicolás per guardar-la, l'Elizabeth entra).

Elizabeth: Què se suposa que és això, eh?

Iván: Joder Beth, t'he dit que no entris sense trucar.

Elizabeth: Això és el que amagues, oi? Segur que és del teu nòvio.

Iván: Sí, i què? Li estic fent el favor de guardar-li.

Elizabeth: Jo flipo amb tu. Ara mateix parlo amb els pares.

Iván: (Em treu la bosseta de les mans, i abans de que la pugui seguir, surt escopetejada cap a les escales).

Iván: (Joder, joder...).

ESCENA 6 [FLASHBACK] (background 10)

Nicolás: M'estàs prenent el pèl.

Iván: No, ho sento...

Nicolás: M'estàs dient que la teva germana t'ho va pillar?

Iván: Sí... Ho va tirar a les escombraries i la van enxampar els meus pares. Ara està castigada, i ja no ho tinc.

Nicolás: La veritat és que ets un inútil. I jo ara què li dic al meu client?

Iván: Ho sento, vale? Si vols t'ho pago.

Nicolás: Mira, millor no em parlis o acabarem malament.

Iván: (Veig com se'n va fet una fúria. Jo ara què faig?).

FI DEL POV DE L'IVÁN

ESCENA 7 (background 6)

MC: (Potser és un bon moment per apropar-m'hi a l'Elizabeth).

MC: (Hauria? No ho tinc clar...).

MC: (Veig com s'apropa el Nicolás a la taula de les seves amigues. Espera, el Nicolás? Amb l'Elizabeth?).

MC: (La cara de l'Elizabeth és un quadre ara mateix. El Nicolás saluda a totes, i li diu alguna cosa. Ella fa contacte visual amb mi mentre recull, i surten a fora).

Opció a escollir (decisiva):

- A. (No m'interessa, i no està bé espionar els demés).
- B. (Haig de saber algo, això no pinta bé).

- Si escull l'opció A:

No s'entera del que passa. Final.

MC: (No puc tafanejar tant).

Iván: No t'interessa? Però si la finalitat del joc és que tinguis empatia! La teva decisió tindrà conseqüències :(

FINAL CAPÍTOL 3

- Si escull l'opció B:

Els segueix i veu escolta la seva conversa.

MC: (M'espero a que surtin, i els segueixo de lluny).

ESCENA 8 (background 9)

MC: (M'amago una mica lluny d'on són perquè no em vegin. Només els escolto que parlen molt fluix).

Nicolás: Avui a les deu a on sempre. (Li passa alguna cosa que no veig bé).

Elizabeth: Crec que ja t'he fet prous favors, no?

Nicolás: Això ho decideixo jo, o vols que passi el vídeo?

Elizabeth: Per què em fas això?

Nicolás: Vinga noia, que a mi no em fas pena.

MC: (Semblava que volia anar-se'n, així que m'allunyo una mica perquè no em vegi).

MC: (Des d'aquí no puc escoltar res més, però encara no ha sortit el Nicolás. Seguiran parlant?).

MC: (Veig el Nicolás sortir amb les mans a les butxaques, es dirigeix cap al camp de futbol, on estan els de l'equip).

MC: (Potser va a dir alguna cosa a l'Iván).

MC: (Després, surt l'Elizabeth, camí als lavabos. Té els ulls vermells i està plorant).

MC: (Què és tot això?).

Opció a escollir:

- A.** (Potser hauria d'avisar l'Iván... Elizabeth, espera'm un moment!).
- B.** (No crec que li digui a l'Iván que està fent xantatge a la seva germana, aniré a parlar amb l'Elizabeth directament).
- C.** (Bueno, ho deixaré estar, jo no he escoltat res).

- Si escull l'opció A:

No parla amb l'Elizabeth ara mateix, però pot ajudar-la amb el Daehyun.

MC: (No tinc com avançar-lo, arribarà abans que jo).

ESCENA 9 (background 18)

MC: (El Nicolás arriba on l'Iván i sembla que només es saluden i parlen una mica).

MC: (El Daehyun mira el Nicolás amb una cara... Però l'Iván no s'adona).

MC: (Això mateix, li diré alguna cosa al Daehyun).

Iván: Ei, MC. Què fas aquí?

MC: (S'han girat tots, inclòs el Nicolás. La seva mirada em posa els pèls de punta).

MC: Venia a parlar un moment amb el Daehyun, sobre el treball d'història. Pots venir un momentet?

MC: (No ha sonat gaire convincent...).

Daehyun: Clar, tenia pensat dir-te algo a classe. (Es gira cap als de futbol) Vaig tirant, aquesta tarda que ningú arribi tard, eh.

Iván: Se suposa que soc jo el capità.

Daehyun: Ja, i?

MC: (Ens allunyem una mica. L'Iván sembla riure de la manera en com ha contestat, però el Daehyun sembla que ho ha dit completament seriós).

ESCENA 10 (background 8)

Daehyun: Passa alguna cosa amb el Nicolás?

MC: Com ho sabies?

Daehyun: Soc prou observador com per veure'l parlar amb l'Elizabeth mentre els espies.

MC: Vaja... Volia ser discret. Creus que s'han enterat?

Daehyun: La meva intuïció em diu que ell no.

MC: Dius que l'Elizabeth ho sap?

Daehyun: També és observadora, i sempre ho té tot controlat, així que jo crec que sí.

MC: Jo no crec que ho tingui tot controlat...

Daehyun: Què has escoltat?

MC: (Hauria de dir-li?).

Opcions a escollir:

- A.** (Sí, dir-li el que he escoltat. A veure si la podem ajudar).
- B.** (No, no és de fiar, millor oblidar-ho tot).

- **Si escull l'opció A:**

Ajuden l'Elizabeth.

MC: (Confio en ell, així que li dic tot el que he escoltat).

Daehyun: O sigui, que li està fent xantatge perquè vengui drogues?

MC: Jo no he dit això, exactament.

Daehyun: El Nicolás ven drogues, haurà aprofitat aquest vídeo que dius perquè li faci la feina. Quin capullo.

MC: Què hem de fer? L'Iván sap alguna cosa?

Daehyun: Segurament no ho sap, però no li podem dir res.

MC: (Ens quedem en silenci).

MC: No podem fer res... Si ho denunciem, la culpem a ella també.

Daehyun: Deixa'm pensar, segur que hi ha alguna manera... Espera, on és ara, l'Elizabeth?

MC: Crec que s'ha anat als lavabos, estava plorant.

Daehyun: Anem a parlar amb ella.

Segueix a l'escena 12

- Si escull l'opció B:

Final dolent: no ajuden l'Elizabeth.

MC: No ho sé... No ho tinc clar. Deixem-ho estar.

Daehyun: Ara t'acovardeixes? Bé que per enterar-te sí que poses l'orella.

MC: (El Daehyun molt enfadat, enfila cap a l'edifici, buscant l'Elizabeth).

Iván: Creus que fer com si res ajudarà l'Elizabeth? Aquesta elecció tindrà conseqüències :(

FINAL CAPÍTOL 3

- Si escull l'opció B:

Parla amb l'Elizabeth i s'entera de tot.

ESCENA 11 (Background 5)

MC: (Segueixo l'Elizabeth fins als lavabos. Quan estic a punt d'entrar, algú m'agafa del braç).

Daehyun: Espera't un moment abans d'entrar, potser hi ha gent dins.

MC: Daehyun? Què hi fas, aquí?

Daehyun: Ho he vist tot des de lluny, vinc pel mateix que tu.

MC: (Ho ha vist tot! Jo pensava que la discreció era el meu fort...).

MC: (El Daehyun em diu que ja podem passar).

ESCENA 12 (background 19)

MC: (Quan entrem, escoltem uns plors molt subtils des d'un lavabo. El Daehyun pica la porta amb suavitat).

Daehyun: Elizabeth? Pots sortir un moment? Volem parlar amb tu.

MC: (Sembla que deixa de plorar, però tarda dos minuts a obrir la porta).

Elizabeth: Què feu aquí? Ho heu vist tot, oi?

MC: Sí... Què està passant amb el Nicolás?

MC: (L'Elizabeth mira el terra amb molta ràbia, i trenca a plorar de nou).

MC: (Cau al terra, i jo m'ajupo per abraçar-la i intentar tranquil·litzar-la).

MC: (El Daehyun també s'ajup i li asseca algunes llàgrimes).

Daehyun: Tranquil·la, estem aquí per ajudar-te.

MC: Sí, no et jutjarem. Hem de trobar una manera de treure't d'aquest embolic.

Elizabeth: Si us plau, necessito ajuda. No puc més (ho diu amb la respiració entretallada).

Daehyun: D'acord, però, primer ens has d'explicar què ha passat.

Elizabeth: ...

Daehyun: Si no, no et podem ajudar...

Elizabeth: ...Em fa vergonya... No vull que em vegis diferent.

Daehyun: No ho faré, confia amb mi. Amb nosaltres.

MC: (L'Elizabeth em mira, i torna a mirar el Daehyun, amb les galtes vermelles i els ulls inflats de plorar. Pobreta...).

MC: (Li acarono una mica l'esquena, i el Daehyun li posa els cabells a lloc).

Continua a l'escena 13

- Si escull l'opció C:

No parla amb cap dels dos.

MC: (Això no és problema meu).

MC: (El Daehyun em mira des de lluny, com si esperés que fes algo).

MC: (M'ha vist mentre els escoltava?).

MC: (Bueno, no m'interessa. A veure què puc esmorzar avui...).

Iván: No t'importa, la meva germana? La teva decisió tindrà conseqüències :(

FINAL CAPÍTOL 3

ESCENA 13 (background 19)

Elizabeth: Sempre he sentit que els meus pares no em tenien en compte. Que només volien un fill...

Elizabeth: Que jo no era prou bona per a ells, i per això m'havia d'esforçar el triple que el meu germà per ressaltar.

Elizabeth: M'he passat tota la vida fent el que volien. Involucrant-me moltíssim en els estudis, sent la millor sempre.

Elizabeth: Mai he sentit que feia res bé, era la meva obligació fer-ho tot perfecte si volia ser algú.

Elizabeth: A més, com soc la gran, a mi no em passen cap error, però amb l'Iván sembla que es fan els cecs.

Elizabeth: Tot i saber que ell és el preferit, no és la seva culpa. Sempre me l'he estimat molt, i m'he preocupat per ell. La nostra relació és molt bona, i em defensa si els meus pares es posen massa estrictes amb mi.

Elizabeth: Però, quan va començar a sortir amb el Nicolás, va canviar. Ja no era el d'abans, no parlava de res, no volia estar amb mi...

Elizabeth: Em contestava malament... Em va començar a tractar molt malament, i els meus pares i jo ens vam preocupar.

Elizabeth: Ell els hi va dir que estava tot bé, i no li van donar tanta importància, ja que segons ells: “són canvis d'adolescents”, “tots hem passat per això”, “*romance juvenil y sus tonterías*”...

Elizabeth: Però jo sabia que era més que això, així que vaig començar a preguntar-li moltes coses i intentava estar al cas del que feia.

Elizabeth: Un dia, vam tenir una discussió bastant forta, i quan vaig anar a la seva habitació, hi tenia cocaïna.

Elizabeth: Ell em va dir que només li estava guardant al Nicolás, però jo em vaig enfadar molt amb ell i me la vaig emportar.

Elizabeth: Quan la vaig tirar a les escombraries, la meva mare em va enxampar, i van pensar que era meu.

Elizabeth: No vaig voler culpar el meu germà, i vaig mentir.

Elizabeth: Crec que va ser el dia que pitjor em van tractar els meus pares.

MC: (Ho ha anat explicant entre llàgrimes, però ara fa una pausa per tranquil·litzar-se. El Daehyun li dona la mà i jo segueixo acaronent-li l'esquena).

Elizabeth: Després de dues setmanes de càstig, decideixo escapar-me una nit perquè em doni l'aire.

Elizabeth: Una cosa porta a una altra, i acabo a una festa a casa d'una coneguda de... bueno, no sé exactament, d'una noia que conec. No estava pensant gaire.

Elizabeth: Mai havia begut alcohol, i portava tantes coses a sobre que vaig començar a beure i no vaig parar.

Elizabeth: Després, crec que em van posar alguna cosa a la beguda, però no m'enrecordo.

Elizabeth: La noia aquesta que va posar la casa, em va veure, i com no sabia que estava allà, ja que no ens coneixem molt, em va ajudar a tornar a casa sense que s'interessin els meus pares.

Elizabeth: El dia següent em vaig arrepentir moltíssim, i em trobava fatal...

Elizabeth: El mareig em va durar dies, i pensava que em moria... Però quan vaig tornar a classe, el Nicolás se'm va apropar.

Elizabeth: Per alguna raó, tenia un vídeo meu d'aquella nit, on sortia bevent... Em va dir que estava allà quan va passar, i va aprofitar la situació.

ESCENA 14 [FLASHBACK] (background 10)

Nicolás: Eh, però tia, ni et preocupis que no va passar res més... Però potser, si ensenyo això als teus pares, no els hi fa gaire gràcia...

Elizabeth: No t'atreviràs.

Nicolás: Jo no ho tindria tan clar...

Elizabeth: Què vols de mi?

Nicolás: El teu germà em va dir que vas perdre la coca... Així que ara vull que em facis alguns favors.

Elizabeth: M'estàs dient que si t'ajudo a vendre cocaïna, esborraràs el vídeo?

Nicolás: Clar, i no el passaré a ningú... Sempre i quan facis bé el treball.

ESCENA 15 (background 19)

Daehyun: Aquell fill de puta... Li trencaré la cara.

Elizabeth: Jo vaig voler seguir com si res, però no puc més. Les notes han baixat, els meus pares pensen que soc una inútil, i estic entrant en un bucle on la única solució que trobo és...

MC: No, mai és la solució.

Elizabeth: I el meu germà cada cop està més del seu costat, i no sap res, però no puc seguir ocultant-ho més, perquè s'acabarà enterant, però tinc por de dir-li per si el creu a ell...

MC: Hem de trobar una manera d'enxampar-lo.

Daehyun: Deixa'm pensar...

Elizabeth: No hi ha manera... Ja ho he embolicat tot...

Daehyun: No és veritat.

Elizabeth: Sí... L'últim cop, no sé perquè...

MC: (Hi ha un silenci expectant).

Elizabeth: ...Vaig consumir-ne.

MC: (Trenca a plorar un altre cop. Sona el timbre de classe, però cap de nosaltres fa cap moviment per aixecar-se).

Daehyun: No et preocupis... Va, no ploris. Quants cops ho has fet?

Elizabeth: Un parell, potser tres... Cada cop que em sento perduda, només veig aquesta solució...

Daehyun: Farem una cosa, quan te la doni, no la probis, encara que sentis la necessitat. Fes-me cas. Jo ara pensaré solucions, no t'amoïnis per res.

MC: Intenta fer vida normal, i no aixecar sospites. Trobarem una solució.

Jade: Sí, tu no et preocupis.

Daehyun: Tu què coi fas aquí?

Jade: Hi era abans de que entréssiu fent escàndol. La veritat, és una història impressionant.

MC: (L'Elizabeth sembla atacada de nervis).

Jade: Ei, però no em mireu així... Sé que no està bé escoltar, però jo no dic ni pio.

Daehyun: Com sabem que podem confiar?

Jade: Perquè us ajudaré a pillar-lo! (Ho diu amb un somriure).

MC: De veritat?

Jade: Yep! He tingut una idea.

IMATGE

FINAL CAPÍTOL 3

Capítol 4: Iván

ESCENA 1 (background 13)

Iván: Et veig voltar tot el dia... què trames, eh?

MC: Res... Simplement que m'estic obrint més, i crec que he trobat un grupet xulo. Vaig amunt i avall parlant amb tothom.

Iván: Sí? Me n'alegro, llavors.

MC: (L'Iván em dirigeix un somriure d'orella a orella. Sembla sincer, així que li torno el somriure).

ESCENA 2 (background 4)

MC: Al final vas poder parlar amb la teva germana?

Iván: No, no em va voler explicar res... No sé com fer perquè em perdoni...

MC: Vau tenir una baralla o algo?

Iván: Més o menys, però ja em vaig disculpar.

Opció a escollir:

- A. (Ajudar-lo a que parli de nou amb la seva germana).
- B. (No ajudar-lo).

- Si escull l'opció A:

MC: Per què no ho tornes a intentar? Si encara se sent ressentida, potser haurieu d'aclarir alguns temes, no creus?

Iván: Sí... No trobo el moment, ni la manera.

MC: Jo et podria ajudar.

Iván: Gràcies, però crec que haig de treure'm jo mateix les castanyes del foc.

MC: Tota la raó. Però si veus que no pots, sempre està bé demanar ajut. Mai perds res intentant-ho.

MC: (Ens quedem en silenci, i no parlem durant el que queda de classe).

- Si escull l'opció B:

MC: Doncs si ja t'has disculpat, ara toca esperar a que se li passi.

Iván: Esperar encara més? No sé si en aquest punt encara és una opció...

MC: (Tan fort ha sigut?).

ESCENA 3 (background 5)

MC: (Quan sortim de l'aula, camí a la següent, m'entra la curiositat de saber-ne més sobre el Nicolás i ell).

MC: I com està la situació amb el Nicolás?

Iván: Amb el Nicolás...

MC: (Sembla pensatiu).

Iván: ...Podríem estar millor.

MC: Ha passat alguna cosa?

Iván: Cada cop ens veiem menys. Està molt ocupat amb algunes coses.

MC: I com et sents al respecte?

Iván: (Treu un sospir prou llarg) Doncs, no ho sé. Em sap greu, no és el mateix que abans i... no sé si acabarà bé si continuem així.

MC: Ostres, ho sento... És molt difícil acceptar que les coses canvien, però la part positiva és que molts cops la situació millora.

Iván: Mira, no sé si ets conscient que això no és gaire agradable d'escoltar en una situació així.

MC: Perdona, no he tingut tacte... La meva intenció era animar-te.

Iván: Així no ho aconseguiràs.

MC: (M'ha deixat enrere i ha entrat a classe).

MC: (Ostres, hi he posat la pota).

ESCENA 4 (background 6)

MC: (M'he fixat que l'Elizabeth sembla més animada que ahir).

MC: (Si més no, ho intenta aparentar).

MC: (Ella, la Mae i una altra noia, estan parlant en una taula de la cantina).

MC: (M'agradaria saber més sobre com es troba).

MC: (I també si hi ha alguna cosa sobre l'Iván que pugui saber...).

MC: (Hauria d'apropar-me a preguntar què tal?)

Opció a escollir (decisiva):

- A.** (No vull parlar amb elles).
- B.** (Aniré només a saludar... no vull involucrar-me gaire més)
- C.** (M'agradaria parlar més amb elles).

- Si escull l'opció A:

MC: (Se les veu ocupades, potser no volen que les molesti).

MC: (Aniré a seure a aquella altra taula).

Iván: Si no poses de la teva part, no funcionarà. La teva decisió tindrà conseqüències :(

FINAL CAPÍTOL 4

- Si escull l'opció B:

MC: Hola, noies! Com esteu?

Mae: Ei, bé i tu?

Elizabeth: Estàvem parlant una mica de tot, vols seure?

MC: No, gràcies, he passat a saludar, per veure com anava tot.

Elizabeth: Millor, merci.

Elizabeth: Ah sí, aquesta d'aquí és la Ivanna.

MC: Jo soc MC. No t'he vist mai... que ets nova o algo?

Ivanna: Encantada. No, soc un any major, potser per això mai ens hem creuat.

MC: Ah! Doncs, un plaer.

MC: (Estan totes molt somrients. De veritat els agrada tant veure'm? O potser les he interromput).

Elizabeth: De veritat que no vols seure?

MC: De veritat. Hauria d'anar tirant, o em quedaré sense res.

Mae: Si vols entrepà de tonyina no cal ni que corris, que ja no en queda.

MC: Ai, ja buscaré una altra cosa...

Elizabeth: Bueno, gràcies per passar-te a preguntar.

Ivanna: Ja ens veurem!

MC: Sí. Que aprofiti noies!

Iván: Quasi! Hauries d'involucrar-te una mica més. La teva decisió tindrà conseqüències :(

FINAL CAPÍTOL 4

- Si escull l'opció C:

MC: Hola, noies! De què parreu?

MC: (La Mae al escoltar-me, es gira cap a la meua direcció i comença a gesticular de manera molt exagerada).

MC: (El que menys m'esperava és que comencés a parlar igual de ràpid que l'Aminem rapejant).

Mae: Estem valorant les probabilitats de l'existència de diferents univers dins d'una mateixa línia temporal, i si, en cas de que fos possible, perquè el metavers és un portal a la matrix, i com fer per valorar els conceptes de les diferents religions dins del conflicte existencial que...

MC: (M'he quedat de pedra). Què?

MC: (L'Elizabeth riu, i copia les maneres de la Mae).

Elizabeth: També estem valorant l'obra platònica i socràtica i estem decidint quina té un pensament que s'ajusta més als conceptes que esmenten, i per què altres sistemes funcionarien o no tenint en compte que el capitalisme és la base del món actual i com fer per...

Ivanna: Ei, que l'espantareu... T'estan prenent el pèl, estem parlant sobre autors clàssics.

Mae: Tia, així no té gràcia. Has vist la cara que estava posant?

MC: (Ric de manera avergonyida).

Ivanna: És que tu també tens unes coses, que tela... Per cert, em dic Ivanna.

MC: Jo MC, crec.

Ivanna: Com que creus?

MC: Després de tantes coses, ja no sé qui soc.

Mae: Veus? També li agrada fer conya. És que Ivanna, no t'enteres, *macho*.

Ivanna: Escolta!

ESCENA 5 (background 6)

Elizabeth: Bueno MC, vols seure amb nosaltres a xerrar una estona sobre Bostoievski?

MC: (Em vaig assegut) M'encantaria, però...

Opció a escollir:

- A. Soc més de clàssics espanyols: Ludovico García Lorca, Miguel Fernández...
- B. Prefereixo obres com les de Jane Austen o Virginia Wolf.
- C. No tinc ni idea de literatura.

- Si ha triat l'opció A:

Ivanna: No et preocupis, aquí llegim de tot.

Mae: Ai, ara que dius Garcia Lorca, Lizzy, t'enrecordes quan vam haver de fer una representació de "Núpcies de sangre" a tercer?

Elizabeth: T'ho juro, què bo. Tinc gravat l'Iván fent de Leonardo...

Mae: Tia què dius, passa-ho ja.

Elizabeth: No, no... que em mata...

Ivanna: Bueno, doncs ens ho ensenyes el dissabte.

Elizabeth: Però que s'enfadarà (fa com si plorés).

Mae: Que no, dona.

MC: Aquest dissabte?

Elizabeth: Sí, hem quedat per mirar una peli. Vols venir?

MC: D'acord, si no us fa res.

Ivanna: No cal tanta modèstia, clar que no ens fa res! Això sí, te'n fartaràs de nosaltres.

Mae: Aquestes dues no se saben comportar (Assenyala a totes dues amb el polze).

Elizabeth: I ho diu ella...

- Si ha triat l'opció B:

Elizabeth: Ai, sí!! Ostres què guai, t'ho juro que m'encanten les dues.

Elizabeth: Primer ens llegim els llibres i després mirem les pelis.

Mae: I les critiquem perquè no s'adhereixen al llibre...

Elizabeth: Però hi ha pelis que estan prou bé.

Ivanna: La d'Arrogància i Prejudici, per exemple.

Elizabeth: La de 2005.

Mae: Jo ja estic farta d'aquella peli, l'hem vist milers de cops.

Ivanna: Això és perquè no tens bon gust.

Mae: Aquest dissabte què mirarem, al final?

Elizabeth: Olympic!

Mae: Joder, un altre cop la del vaixell que s'enfonsa?

Elizabeth: Poso jo la casa, trio jo la peli.

Ivanna: No vols mirar millor la de la princesa i l'estilista?

Mae: La de la Barbi? Ties, esteu fatal, eh. Jo per veure això no vinc.

Elizabeth: Bueno, ja triarem algo entre totes... Per cert MC, vols venir?

MC: Jo?

Elizabeth: Sí, per què no? Et ve de gust?

MC: Sí, m'agradaria molt. Gràcies!

Elizabeth: Guai :)

MC: (Em somriu. No se la veu molt deprimida, potser s'ha pogut evadir una mica dels seus problemes).

- Si ha triat l'opció C:

Mae: Bueno, jo tampoc tinc temps per llegir gaire. Això sí, de pel·lícules infantils, totes les que vulguis.

MC: No sabia que t'agradaven les pelis per nens.

Mae: Tinc un germà de 8 anys. I a més, què importa si m'agraden? La majoria estan bé.

MC: Sí, tens raó.

Elizabeth: Aquest finde hem quedat per veure algo. Vols passar-te per casa meva?

MC: D'acord, guai.

Ivanna: Doncs portes tu l'alcohol.

Elizabeth: Res d'alcohol a casa.

Mae: És veritat, ja en tens tu a la despesa.

Elizabeth: No, ho dic en serio.

Mae: T'estàvem prenent el pèl, no t'amoïnis, va.

ESCENA 6 (background 10)

MC: (Quan arriba divendres, la Mae ens diu que no podrà venir demà perquè li ha tocat torn de nit al treball).

MC: (L'Elizabeth li va dir de deixar-ho per un altre dia, però la Mae va dir que no calia que ho cancel·li, i que ja farien alguna cosa més endavant).

MC: (Aquesta mitja setmana l'Elizabeth semblava millor a nivell anímic, però el que no ho semblava tant era el seu germà).

MC: (No vol explicar res a ningú, i m'he enterat que les coses a l'equip de futbol estan tenses).

MC: (El Daehyun, el millor amic de l'Iván, sembla que li va dir alguna cosa i es va liar als vestidors).

MC: (Però cap ha dit res al respecte, només és un rumor...).

MC: (...però molt creuen que és cert, perquè no es parlen).

MC: (Em preocupa la situació, mai s'havien barallat aquests dos...).

MC: (L'Iván va evitant tothom, fins i tot el Nicolás).

MC: (Ja li vaig dir que l'ajudaria si necessitava qualsevol cosa, però no es vol deixar ajudar).

MC: (Podria aprofitar la visita a casa seva per parlar les coses).

MC: (Per cert, ara que ho penso, hauran parlat l'Elizabeth i l'Iván sobre aquella discussió?).

ESCENA 7 (background 16)

Elizabeth: Segueix-me, que t'ensenyaré una mica la casa abans que arribi la Ivanna. No hi has estat mai?

MC: Un cop, però fa bastant temps. Amb el teu germà.

Elizabeth: Crec que m'enrecordo d'alguna cosa. Mira, això és el menjador. Al primer pis està l'habitació del meu germà i la meva. Al final del passadís, el lavabo. I millor que no pugis al segon pis, que és on està l'habitació i el despatx dels meus pares.

Elizabeth: I allà la cuina. Les altres habitacions no són importants.

MC: Vale. Gràcies per convidar-me.

Elizabeth: Gràcies a tu per venir.

MC: (Podria dir-li ara què em preocupa).

MC: (La veritat és que no vull agobiar-la amb el seus problemes, no té pinta de voler parlar més d'això).

MC: (Això sí, podria preguntar-li pel seu germà).

Opció a escollir:

- A. Escolta Lizzy, hi ha algo que em preocupa sobre el teu germà...
- B. (No preguntar per l'Iván o per ella).
- C. (Li preguntaré per ella). Vols parlar sobre el que et va passar l'altre dia?

- Si escull l'opció A:

MC: Últimament se'l veu malament. Vaig parlar amb ell, em va explicar que vau discutir i volia arreglar-ho perquè se't veia trista.

Elizabeth: ... Si em trobo més desanimada, no és per culpa seva, ho vaig parlar amb ell fa poc.

MC: I saps què li pot passar? No parla amb ningú.

Elizabeth: No sé què li passa. Li insisteixo en que m'ho digui però no vol parlar. Em diu que com jo no li explico els meus problemes, ell no m'explica els seus... Estic preocupada.

MC: Està a la seva habitació? Podria pujar-hi?

Elizabeth: Sí, puja. Segurament et faci fora, però per intentar-ho.

MC: Gràcies, Lizzy. Després, també m'agradaria parlar una mica amb tu sobre...

Elizabeth: No cal, ja ho he parlat amb el Daehyun.

MC: Segura? D'acord.

- Si escull l'opció B:

MC: (No vull involucrar-me gaire).

MC: Al final quina peli veurem?

Elizabeth: No ho sé, a mi m'és igual, li preguntaré a la Ivanna.

MC: D'acord. És una pena que no hagi pogut venir la Mae...

Elizabeth: Sí... Però no és el primer cop, sempre està prou enfeinada amb el treball i el seu germà petit.

MC: Sí...

MC: (Al final la peli va estar molt bé, però erem només tres. Entre elles dos tot molt bé, però semblava que faltés algú...).

Iván: T'has oblidat de mi?

FINAL CAPÍTOL 4

- Si escull l'opció C:

Elizabeth: M'estimaria que no. Vull deixar-ho estar.

MC: D'acord, perdona per insistir...

Elizabeth: Fes-me un favor, ves a veure si l'Iván necessita alguna cosa, si us plau. Estic preocupada.

ESCENA 8 (background 20)

MC: (Pujo a l'habitació de l'Iván i truco a la porta).

Iván: No estic per tonteries.

MC: (Ho crida des de l'altre costat).

MC: Iván, soc MC. Podria passar?

Iván: MC?... Bueno, entra.

ESCENA 9 (background 17)

MC: (Obro la porta i el veig assegut a l'escriptori. Té l'ordinador encès, amb una partida a mitges d'algun joc. També té música sonant, però el volum està molt baix).

MC: (Tot i haver tancat la porta, no es gira cap a la meua direcció. No està tocant res, sembla perdut mirant la pantalla).

Opció a escollir (no canvia res):

- A.** (Apropar-me a ell).
- B.** (Quedar-me on estic).

MC: Iván, et conec prou com per saber que no et trobes bé. Si no ho deixes sortir, no podràs millorar.

MC: Molts cops has de compartir el que et passa, perquè si t'ho quedes per a tu sol, només que et perjudiques a tu mateix.

MC: Si us plau Iván, podem parlar les coses?

MC: (Finalment gira la cadira, i veig que té llàgrimes als ulls. S'apropa a mi i l'abraço).

MC: Tranquil, Iván, no estàs sol. Desfoga't.

MC: (L'Iván plora una estona sense dir res de res. La seva respiració és irregular, i només s'escolten els seus plors i una cançó qualsevol).

ESCENA 10 (background 17)

MC: (Quan se separa de mi, el faig seure al seu llit).

Opció a escollir:

- A. (Esperar a que es calmi i parli pel seu compte).
- B. (Dir alguna cosa per pujar els ànims).

- Si escull l'opció A:

Directament passa a la següent escena.

- Si escull l'opció B:

MC: No sabia que “Despetxada” era una cançó per plorar...

Iván: Què gilipolles...

MC: (Si més no, l'he fet riure una mica).

ESCENA 11 (background 17)

MC: (Estem uns moments en silenci, i comença a parlar).

Iván: Porto molts dies pensant.

MC: Què penses?

Iván: Crec que hauria de deixar el Nicolás.

MC: !!!

Iván: Sento que des que estic amb ell, estic perdent-ho tot... La meva germana, els meus amics, la meva identitat...

Iván: No és fàcil estimar una persona i que tothom et digui que no et fa bé...

MC: (L'escolto en silenci, no el vull interrompre fins que em doni pas a dir alguna cosa).

Iván: Vaig voler seguir els meus sentiments, i he fallat a les persones que més m'importen...

Iván: I tampoc sento que li importi res a ell... Però no puc deixar-lo com si res.

Iván: L'estimo moltíssim, però per a ell no és el mateix. I encara que jugui amb mi, no puc oblidar-me'n.

Iván: Faig tot el que vol, el que em demana... però no sembla satisfet mai, com si, de vegades, li molestés la meva presència.

Iván: Sento que controla la meva vida.

Iván: M'he perdut, i el pitjor és que depenc d'ell.

Iván: Sense ell no soc ningú.

MC: (Fa una petita pausa per agafar aire, o més bé, forces per continuar el seu relat).

Iván: Em preocupa molt quedar-me sol... Ara no tinc ningú, només a ell.

Iván: Però ell tampoc té ningú, així que no el puc deixar.

Iván: Ens necessitem mútuament.

MC: (Sembla que espera que digui alguna cosa. Ara és el moment).

Opcions a escollir (no canvia res):

A. (Callar).

B. Iván, t'està manipulant... L'has de deixar anar, pel teu bé.

Iván: No puc deixar-lo sol un altre cop. No té pares...

Iván: Sempre ha estat sol, i s'ha hagut d'espavilar. No dic que sigui la millor manera, però no tenia altra opció que actuar com ha actuat.

Iván: Si estigués en el seu lloc, no sabia què fer, estaria perdut.

Iván: És molt difícil quan no tens ningú...

MC: Entenc que no és una situació fàcil, però no pots deixar que la teva empatia et mengi a tu mateix.

MC: El fer una bona acció no significa que hakis de deixar que s'aprofitin de tu.

MC: Primer has d'estar tu bé per ajudar els demés.

MC: A més, crec que aquesta relació t'ha afectat més que beneficiat. De veritat val la pena? Donar-ho tot per una persona que no faria el mateix? Perdre el teu camí, perquè una altra persona pugui sortir-se'n amb la seva?

MC: Iván... És molt dur, però l'has de deixar. Has de tornar a ser feliç. T'està xuclant l'esperança, t'està robant la vida.

MC: El teu cercle està patint les accions del Nicolás. S'ha de fer ell responsable del que fa.

MC: No cal que ho facis sol. Et farem tots costat.

Iván: Tots?

MC: Tots. Ningú et guarda rencor.

MC: (En aquest moment, sona el timbre. Serà la Ivanna).

MC: Les coses amb la teva germana estan millor?

Iván: Sí, més o menys.

MC: Per què no baixes i estàs una estona amb nosaltres?

Iván: No puc baixar així...

MC: Jo t'ajudo a arreglar-te una mica. T'anirà bé no pensar-hi més. Quines pelis t'agraden?

MC: (Està una moments en silenci, reflexionant, mentre li aixugo les llàgrimes).

Iván: No tinc preferència. Mentre no sigui repetida.

MC: Doncs estàs de sort, perquè la teva germana volia veure la del vaixell, i pel que he escoltat, crec que l'heu vist més d'un cop.

Iván: No em fotis, un altre cop? Està boja.

MC: He, he. Doncs és això o una de la Barbi... Potser podem fer que canviïn d'opinió.

Iván: Fem una votació per majoria.

MC: Clar!

Iván: Tu creus que no li molestarà a la meva germana?

MC: La teva germana estarà encantada de veure't, però hauries d'agafar-la un moment i aclarir les coses amb ella. En el fons és la teva germana gran, has de poder confiar-li les coses que t'amoïnen.

MC: I està preocupada, de veritat.

Iván: Però em sap greu... Perquè m'ho ha repetit molts cops i no la volia escoltar.

MC: Tothom s'equivoca, però has de ser capaç d'adonar-te quan t'equivoques.

Iván: Moltes gràcies per tot MC.

ESCENA 12 (background 2)

MC: (Al final, la sessió de cinema va estar molt bé, i no va haver-hi mal rotllos).

MC: (També vam estar jugant, vam parlar moltíssim... Vam compartir algunes coses més personals, i la relació entre els quatre va millorar).

MC: (Vaig tenir l'oportunitat de conèixer la Ivanna, i és una noia molt centrada i maquíssima).

MC: (L'Elizabeth va poder compartir algunes coses que pensa, i es va sentir més lliure quan ho va fer).

MC: (L'Iván va parlar a soles amb la seva germana i van arreglar les coses per fi. També, va semblar que es desfeia de les cordes que l'escanyaven).

MC: (Feia molt temps que no veia l'Iván riure tan sincerament com ho va fer aquella tarda).

IMATGE

MC: (Durant tota l'estona que vam estar, tothom tenia el seu lloc i s'ho passava bé).

MC: (Tenir un lloc, un cercle, un grup... Sentir que formes part és molt important).

MC: (Aquell dia, vaig sentir que podia fer qualsevol cosa, perquè tenia un suport, unes persones a les que importava, que m'estimaven per com era).

MC: (I que si em sento en un laberint, que no tinc esperança, o que no hi ha solució... sempre puc comptar amb els demés).

MC: (És va sentir tan màgic que em venen ganes de plorar).

FINAL CAPÍTOL 4

Final 1: Sonder

ESCENA 1 (background 2)

Daehyun: Tothom ho té clar? Hi ha dubtes?

Mae: Tio, com tens aquesta capacitat de tenir-ho tot planejat? És increïble.

Jade: Ens juguem molt, eh.

A.J.: I si fallem? És molt llest, potser s'ho olora...

MC: No fallarem. Estem tots junts, ho podem fer.

Jade: Tu has vist moltes sèries de polis.

Daehyun: És l'únic que podem fer.

Mae: Estem tots d'acord? Lizzy, si no ho veus clar, no ho fem.

Elizabeth: Ho tinc claríssim, jo m'he buscat els problemes, i jo seré la que els solucioni.

Daehyun: Mans a la obra.

ESCENA 2 (background 6)

MC: (És un dimarts per la tarda. Tot i tenir una cosa planejada, tots hem de seguir les classes com ho faríem normalment).

MC: (L'Iván s'estava plantejant deixar el Nicolás, però encara li falta una empenta per agafar el coratge).

MC: (De fet, crec que l'Iván s'olora alguna cosa, perquè el Nicolás està molt amb la seva germana d'amagats. A més, ella li ha explicat alguna cosa).

MC: (Quan el veu apropar-se a ella, es gira a mirar-me).

Iván: Ja estic fart, penso dir-li de tot.

MC: (Mentre l'Iván s'aixeca, giro el cap en direcció al Jade, i fem contacte visual de manera intensa durant una bona estona. Llavors, s'aixeca de la taula i surt precipitadament, seguit de la Gabriela).

MC: (Encara no és el moment! No comptàvem amb l'Iván).

MC: (Surto després d'ell. I envio un missatge al Daehyun explicant-li).

ESCENA 3 (background 8)

MC: Espera una mica Iván, deixa que parlin.

Iván: Per què hauria?

MC: De veritat.

MC: (Li agafo les mans i hi poso el meu palmell a sobre. Li vaig acariciant dolçament perquè no pateixi, i anem a poc a poc perquè no vegin que els estem seguint).

ESCENA 4 (background 9)

MC: (El Nicolás i l'Elizabeth es dirigeixen a la part darrera del gimnàs. Un cop allà, ens amaguem i escoltem la conversa).

Elizabeth: Vull que paris ja de fer-me xantatge. T'he fet prous favors, així que esborra ja el vídeo.

Nicolás: Per què hauria? Creus que et tindrè compassió?

Elizabeth: No faré més el que em diguis. Si no ho atures ara mateix, et denunciaré.

Nicolás: Crec que ets prou llesta com per saber que si vas a la poli, a tu també et perjudicarà.

Elizabeth: Prefereixo tenir una sanció que estar de conill d'índies d'un bastard com tu.

Nicolás: Vaja, tens caràcter, eh? Suposo que no t'importa que els teus pares estiguin decepcionats de tu, o que tothom vegi com de patètica ets.

Elizabeth: T'estic avisant, o pares el xantatge ara mateix, o aniré a comissaria.

Nicolás: M'agradaria veure-ho. També aniràs plorant amb l'imbècil del teu germà?

Elizabeth: No insultis el meu germà. I no t'apropis a ell mai més, m'escoltes?

Nicolás: Vinga, va. Ets una patètica. Creus que em pots acovardir?

Nicolás: Tu i el teu germà sou uns inútils, i fareu el que jo us digui, o sinó tindreu conseqüències. Vols veure el que s'aprèn al carrer?

MC: (Ai no, no puc frenar l'Iván. Ja ha sortit de l'amagatall).

Iván: A mi sí que m'agradaria veure-ho.

Nicolás: Tu què coi fas aquí? T'agrada assatjar els demás?

Iván: Tens tot el dret de dir-ho tu, desgraciat. No tornis a fer xantatge a la meva germana.

Nicolás: Com si t'importés. Vols que digui tot el que sé?

Iván: Pots dir tot el que vulguis, però no t'aprofitaràs més de nosaltres.

MC: (Acaba de sonar el timbre del final de les classes, i comencen a sortir alumnes de l'edifici).

MC: (La discussió entre tots dos es fa cada cop més violenta i personal).

MC: (En cert moment, es veu que el Nicolás fa l'intenció d'agredir-lo).

MC: (Espera, això ja ho he viscut jo!).

MC: (Aparto a l'Iván perquè no rebi el cop).

Nicolás: Tu què hi fas, aquí? A xafardejar a te casa!

MC: (Però acabo rebent jo un cop a les costelles).

Mae: Ei, tu gilipolles! Què creus que fas?

MC: (La Mae ve disposada a pegar-se si cal).

Elizabeth: Mae, no t'hi fiquis!

MC: (Molts alumnes comencen a veure la situació. El Nicolás, l'Iván i la Mae estan molt encesos).

MC: (Funciona...).

MC: (Mica en mica veig l'A.J. apropar-se a nosaltres).

A.J.: Escolteu, per què no parlem les coses?

Iván: No hi ha res parlar. S'ha aprofitat de tots.

MC: (La Mae es gira a una part de públic en concret).

Mae: Ei xafarders, sortiu d'aquí o tindreu bulla.

MC: (Els alumnes segueixen les ordres de la Mae).

Olga: Què està passant aquí?

MC: (Arriba el Daehyun amb la tutora. Per fi s'ha acabat).

ESCENA 5 (background 21)

MC: (Ens trobem tots al despatx del director. Anem parlant un per un amb ell).

MC: (Espero que hagi funcionat).

ESCENA 6 [FLASHBACK] (background 2)

Daehyun: No podem agafar-nos la justícia per la nostra banda. Avisaré els professors quan sigui el moment.

Elizabeth: I quines proves li mostrem?

Daehyun: Tot el que puguis aportar tu, i també ho gravarem.

Jade: M'encarregaré de gravar-ho tot.

Elizabeth: Però no és il·legal?

Gabriela: No podem fer-ho d'una altra manera. No crec que vagi cridant que t'està fent xantatge.

Elizabeth: D'acord, confio en vosaltres.

ESCENA 7 (background 21)

MC: (El que ha passat és que el Jade i la Gabriela van anar una mica més lluny que el gimnàs per poder-ho gravar).

MC: (De fet, el Jade va tenir la idea de gravar la Gabriela, i que de fons es veiés i s'escoltés la discussió).

MC: (D'aquesta manera, no estava gravant el Nicolás directament, sinó que per casualitat s'escoltava el que deia de fons, i el Nicolás no ho podria denunciar com si ho hagués gravat a les seves esquenes sense consentiment. Tot un geni).

MC: (I després jo veig moltes sèries de polis...).

MC: (Entre tots, vam portar totes les proves que teníem: conversacions, àudios, vídeos...).

MC: (L'Iván va dir que volien trucar la policia i denunciar-ho).

MC: (L'institut va ser el que es va posar en contacte, i durant els dies següents, ens van interrogar a molts).

MC: (Es veu que el Nicolás ja tenia alguns antecedents, així que se'l van emportar).

MC: (Els demés no vam fer res, així que no vam tenir cap mena de càrrecs).

MC: (L'Iván i l'Elizabeth sí que van haver d'avisar amb els seus pares i acabar de parlar amb la policia).

MC: (Mai hagués pensat que hauria de passar per una cosa com aquesta).

MC: (Mai hagués pensat que *hauríem* de passar per una cosa com aquesta).

ESCENA 8 (background 8)

MC: (Van passar unes setmanes fins que tot va tornar a la normalitat. La nova normalitat, sense el Nicolás).

A.J.: MC! Vindràs a veure'ns tocar avui?

MC: Ja saps que sí.

MC: (L'A.J. va deixar la banda i va muntar la seva pròpia amb la Gabriela i dos amics d'ella).

MC: (Tot i ser tímid, s'ha obert molt i ja no sembla tant nerviós).

MC: (Ha aconseguit el coratge de tornar a pujar a un escenari. El nou ambient ha ajudat molt).

MC: (Quan el veus tocar, et transporta a un altre món).

MC: (A més, se'l veu molt content, i pot tocar les seves cançons sense por).

MC: (Ens dirigim a l'aula de música).

ESCENA 9 (background 13)

MC: (Quan hi arribem, veiem la Mae i la Gabriela).

Mae: Escolta, podeu trigar més o què?

Gabriela: Ni un minut més ni un menys, sempre a la mateixa hora. No sé com us ho feu.

MC: (La Gabriela i l'A.J. es preparen per començar).

MC: (La Mae encara no té la majoria d'edat. La situació a casa seva segueix igual, però ja no hi viuen, ni el Marcos ni ella).

MC: (Vam anima-la a que parlés amb la seva àvia i fos ella qui demanés la custòdia fins que la Mae pogués encarregar-se. Va acceptar, i ara estan tots prou bé).

MC: (Segueix treballant a la pizzeria, però li han apujat el sou perquè va proposar que la banda de l'A.J. hi toqués).

MC: (Van tenir tant d'èxit que van ampliar la pizzeria. Dos cops).

MC: (Si les coses segueixen així, ella i el seu germà podran tenir un bon futur).

ESCENA 10 (background 6)

Elizabeth: Ostres, galetes! Merci!

MC: (L'Elizabeth passa per darrere de la nostra taula, li agafa una galeta al Daehyun. S'asseu al costat del seu germà).

Iván: Pots demanar abans d'agafar-ne.

Elizabeth: Sí...

MC: (La taula està molt plena. Som nou persones).

Ivanna: Al final aquest finde a on anem?

Jade: Al cementiri.

A.J.: Què?

MC: (Després de tantes coses viscudes, ens hem fet molt bons amics).

MC: (L'Elizabeth va haver d'arreglar algunes coses després de l'incident. Ara, acut amb un psiquiatra, i es troba molt millor).

MC: (No té la necessitat de provar als seus pares del que val. Han arreglat les coses, i se sent molt estimada tal com és).

MC: (Durant el seu procés a teràpia, el Daehyun li va fer molt costat. I van acabant sortint).

MC: (Porten uns mesos junts i sembla que els hi va bé).

MC: (L'Iván es fa l'ofés sobre la relació entre la seva germana i el seu millor amic, però això no impedeix que facin bromes pujades de to amb el Daehyun).

MC: (En el fons està molt content, i la seva germana i ell es porten fenomenal).

Gabriela: Vinga vale, aquest finde a casa meva.

A.J.: Jo voto per jugar al Duopoli.

Gabriela: Però no volieu mirar una peli?

Jade: Hi ha temps per a tot.

Daehyun: I si mirem "Assassinat a l'Occident Exprès"? Està guapa.

Ivanna: Què dius. Una cosa xula, no frikades de detectius.

Iván: I una cosa xula és qualsevol peli de la Barbi?

Ivanna: Que no tinguis bon gust no és culpa meva.

Mae: Ei, no em robis les frases.

MC: (Sobre l'Iván: va parlar les coses amb l'A.J i han tornat a tenir una bonica amistat).

MC: (Amb la Mae, però, va costar una mica més. Tenien moltes coses que dir-se encara, però ho val solucionar... I sense cops!).

MC: (A nivell mental, li va costar un temps refer-se, però el seus amics i el psicòleg el van ajudar molt).

MC: (Ara està bastant tranquil i no depèn de ningú).

MC: (No sabem res del Nicolás i estem agraïts de que així sigui).

MC: (Després de tot el lio, van començar a sortir altres persones de les que també es va aprofitar. Van tancar el negoci il·legal del seu soci i no hi ha ni rastre d'ell).

MC: (Es diu que està en un reformatori).

MC: (Espero que s'adoni del que ha fet i reflexioni molt. I que, si s'empenedeix de veritat, que intenti ser una millor persona a partir d'ara, per a ell mateix.).

MC: (La solució mai serà desitjar-li el mal, tot el contrari, que pugui millorar, tot i els mals que hagi fet).

Elizabeth: Vale, que voleu que portem?

Iván: Poca cosa que no vull anar carregat.

Mae: No sé, una mica de tot.

Gabriela: Ei, ei! Podrem fer karaoke?

Jade: Clar, com tu cantes bé...

Daehyun: Espera'm a que arribi i t'ajudo a baixar el trasto aquell per les escales.

MC: (Pot ser que aquest grupet tan maco que s'ha format, no duri per sempre).

MC: (Potser les nostres vides se separen i no ens tornem a veure).

MC: (Potser perdem contacte).

MC: (O potser seguim junts).

MC: (No sé què ens depararà el futur. No sé quines decisions hauré de prendre).

MC: (El que sí que sé és que puc comptar amb ells).

MC: (Sé que si tinc problemes, tinc dret a que la meva veu sigui escoltada).

MC: (Tinc dret a queixar-me).

MC: (Tinc dret a patir).

MC: (A equivocar-me...).

MC: (A millorar).

MC: (... I tinc l'obligació de triar).

MC: (... Tinc l'obligació d'escollir).

MC: (... L'obligació de decidir).

.

MC: (Així que intentaré trobar la millor opció, perquè cap de les meves eleccions és fàcil).

IMATGE

MC: (No vull ferir les persones que estimo).

ESCENA 11 (background 2)

MC: (Avui m'he llevat una mica més tard del que acostumo, espero no arribar tard... Ahir vaig quedar-me fins les tantes per acabar els deures, estic que em caic).

MC: (Sense ganes, vaig cap a la cuina: em prenc el de sempre, cap novetat. Tinc el temps just per rentar-me les dents i sortir volant).

ESCENA 12 (background 14)

MC: (Només sortir, sento l'ambient lleugerament càlid. Em fixo en els arbres que ara són plens de fulles, i el sol ja ha sortit fa estona. La música dels meus auriculars em mantenen prou despert com per no caure al terra de son).

MC: (Quan arribo a la parada, em trobo la Mae, que em saluda amb un petit gest. Sembla més desperta que jo).

MC: ...

ESCENA 13

La totalitat d'aquesta història és fictícia, qualsevol similitud amb la realitat és pura casualitat.

La finalitat era que el jugador sentís diferents emocions durant el transcurs de les històries.

Potser no has passat per les mateixes situacions, però és probable que hagi patit una situació **on hagi sentit el mateix** que la Mae, l'A.J., l'Elizabeth, l'Iván etc.

Si has passat per una situació similar, sempre pots avisar una persona de confiança o una figura autoritària (un adult, professors, policia...).

Si necessites parlar, contacta'ns, estem per escoltar-te.

Ajudem-nos entre tots.

Moltes gràcies per jugar MAGARI.

ESCENA 12

Sonder [n]

Realització de que totes les persones tenen una vida igual de complexa i vívida que la teva.

FI DEL FINAL BO

Final 2: Oblivion

ESCENA 1 (background 2)

MC: (No he pogut ajudar a tots).

MC: (Penso que he fet el que he pogut. No m'haig de culpar).

ESCENA 2 (background 1)

Iván: Hola! Com et trobes?

Iván: Què t'ha semblat el joc?

Iván: Les teves eleccions t'han guiat fins aquí.

Iván: Tot i no ser el final idíl·lic, no et puc culpar.

Iván: Amb MAGARI, l'objectiu era commoure't.

Iván: Se't presenten diferents històries, i tu tens la clau per tancar aquests capítols, o pel contrari, deixar-los a la seva sort.

Iván: A l'inici et vaig avisar que totes les teves eleccions tenien un pes.

Iván: Si has acabat aquí, és perquè no has fet la retrospecció que s'esperava.

Iván: En aquest joc hi havia opcions que eren fàcils de contestar "bé".

Iván: Si has triat una altra opció, tindràs els teus motius.

Iván: De fet, què és una "bona" resposta o una "dolenta"?

Iván: Jo dic que les “bones” són les que remouen més sentiments positius.

Iván: L'empatia, el voler ajudar... Aquestes són les predominants.

Iván: El preocupar-se pels demés estava molt present durant tots els capítols.

Iván: I, penso que, amb una mica de reflexió, i molta curiositat, tots el personatges estaven prou predisposats a parlar.

Iván: Predisposats, o més bé programats... És el mateix.

Iván: És degut a les decisions que has prè, que no els coneixes a tots prou com per ajudar-los.

Iván: El que vull dir és que confio en que, amb una altra jugada i una mica més d'atenció, segur que arribaràs a conèixer més els meus companys.

Iván: i si els coneixes millor, els podràs ajudar a tots.

Iván: Bueno, ja no podem canviar res.

Iván: Has arribat a aquest punt perquè no has elegit de manera encertada.

Iván: De manera encertada, tenint en compte que la idea és treure el final “bo”.

Iván: Però en el fons, no hi ha decisions bones o dolentes.

Iván: Al final, les decisions només beneficien, més o menys.

Iván: Si em beneficien més que afecten, llavors és una decisió bona.

Iván: Si és al contrari, llavors diem que és dolenta.

Iván: Però, i una decisió que em beneficia a mi i afecta una altra persona, és una bona decisió o no?

Iván: Per què no li dones algunes voltes?

Iván: **Què és el bé i el mal?**

Iván: **Com saps si vas pel camí correcte?**

Iván: **O simplement, creus que no hi ha camí?**

Iván: **Penses prou les conseqüències de les teves decisions?**

Iván: **Creus que penses preu?**

Iván: ...

Iván: Entenc que potser no cal que et prenguis això com una cosa gaire seriosa.

Iván: Potser estàs pensant: “a la vida real actuaria diferent”, “és només un joc”, “no és per a tant”...

Iván: Potser no, potser has triat sense pensar-ho gaire.

Iván: Però, sigui el cas que sigui, si tens l'opció d'ajudar els demés, de saber sobre els demés, no ho intentaries?

Iván: Almenys el que has vist de les històries dels personatges, t'han remogut alguna cosa per dins?

Iván: T'has posat al seu lloc, encara que sigui en un petit moment?

Iván: Has sentit a la teva pell les seves sensacions?

Iván: Has viscut alguna cosa semblant?

Iván: Creus que ets empàtic?

Iván: ...

Opció a escollir:

A. ...

B. Com han acabat els demés?

- Si escull l'opció A:

Iván: Fins i tot, et dono una nova oportunitat, i la rebutges.

Iván: Deixem-ho estar. No et culpis, no tothom està obligat a seguir el mateix camí.

Iván: Ens veiem.

Continua a l'escena 3.

- Si escull l'opció B:

Iván: M'agrada que et preocupis. És una mica tard per poder arreglar les coses, però sempre pots tornar a intentar-ho.

Iván: El problema de la Mae era abús familiar.

Iván: La Mae està cuidant del seu germà petit. El treball la té esgotada, i la situació a casa no millora.

Iván: No podrà independitzar-se encara, i haurà de conviure amb els seus pares abusius una mica més.

Iván: Confio en que podrà arreglar-ho ella soleta.

Iván: L'A.J. patia una situació de bullying, i baixa autoestima.

Iván: L'A.J. segueix amb problemes d'assetjament per part dels membres de la seva banda.

Iván: La seva autoestima ha baixat encara més.

Iván: ...No hem pogut arreglar les coses.

Iván: Però no tot és dolent: pot seguir tocant música, i la Gabriela li fa costat.

Iván: Ell està content mentre pugui fer música.

Iván: ...

Iván: Els problemes de l'Elizabeth eren: addicció, xantatge, i auto pressió excessiva.

Iván: Per a l'Elizabeth les coses no són tan bones.

Iván: Va acabant explicant tot el xantatge i els problemes amb les drogues als pares.

Iván: Estan molt decepcionats amb ella, però és la seva filla.

Iván: Vam anar a la policia a denunciar-ho. Com no tenia manera de demostrar-ho tot, va quedar com un expedient obert pel Nicolás i per a ella.

Iván: Al final, el Nicolás va esborrar el vídeo.

Iván: Ella se sent molt malament, i...

Iván: ...ha passat una mala època...

Iván: Ara està amb un psiquiatra que l'està ajudant a portar millor tota la pressió que tenia.

Iván: No és la fi del món, i va millorant mica en mica.

Iván: De tot se surt.

Iván: I doncs..., jo patia una situació d'abús per part de la meva parella, i un estat constant de preocupació pel futur i la soledat.

Iván: El Nicolás em va deixar quan el cas de l'Elizabeth va passar a mans de la policia.

Iván: Els meus pares van amenaçar amb anar als jutjats, i el Nicolás va mudar-se a una altra residència.

Iván: Al final no li importava gens, i em vaig quedar destrossat.

Iván: ...I m'he quedat sol.

Iván: Llavors, et torno a preguntar: **què és una bona decisió?**

Iván: Quan estiguis preparat, sempre pots tornar a jugar el joc.

Iván: M'agradaria tornar-te a veure, i que les coses siguin diferents...

Iván: ...

ESCENA 3

La totalitat d'aquesta història és fictícia, qualsevol similitud amb la realitat és pura casualitat.

La finalitat era que el jugador sentís diferents emocions durant el transcurs de les històries.

Potser no has passat per les mateixes situacions, però és probable que hagi patit una situació **on hagi sentit el mateix** que la Mae, l'A.J., l'Elizabeth, l'Iván etc.

Si has passat per una situació similar, sempre pots avisar una persona de confiança o una figura autoritària (un adult, professors, policia...).

Si necessites parlar, contacta'ns, estem per escoltar-te.

Ajudem-nos entre tots.

Moltes gràcies per jugar MAGARI.

ESCENA 4

Oblivion [n]

Oblit. És l'estat de desconèixer el que succeeix al teu voltant.

FI DEL FINAL DOLENT